

மல்லாகம்

ஸ்ரீ முதல்யந்பாள் ஆலய மகோற்சவ வெளியீடு

२
சுவயங்

ஆஸ்ய மகோற்சவ வெளியீடு

ஈர்ப்பன்

இத்தானே எங்கள் அபிராம வல்லியை அண்டுமெல்லாம்
புத்தானை மாதுளம்பு நிறத்தானைப் புவியடங்கக்
காத்தானை அங்குச பாசாங் குசமும் கரும்பு வில்லும் அங்கை
சேர்த்தானை முக்கண்ணியைத் தொழுவார்க்கு ஒரு தீங்கில்லையே!

சிவஸமயம்

திருச்சிற்றுவல்

பாலும் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிகைவ
நாலும் கலந்துனக்கு நான் தஞ்சேவன் கோலஞ்
செய் துங்கக்கரிமுகத்துத் தாமணியே நீயெனக்குச்
சங்கத்தமிழ் மூன்றும் தா

திருச்சிற்றுவல்

சிவமயம்

சமர்ப்பணம்

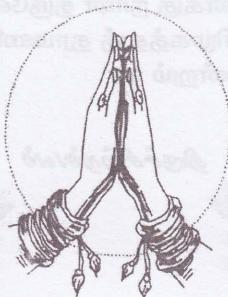

பெற்றெடுத்து சீராட்டி வளர்த்து
கீவ் கீறை பணிக்கு ஆளாக்கிய எனது
அன்னை புனிதவதி சண்முகலிங்கம்

அவர்களுக்கும்

அகிலாண்டே கோடி ரீமாண்டநாயகியான
அன்னை ஸ்ரீமுதி அப்பாராக்கும் கிச்சிறு நூல்

சமர்ப்பணம்

நாகபுரோி அம்மா

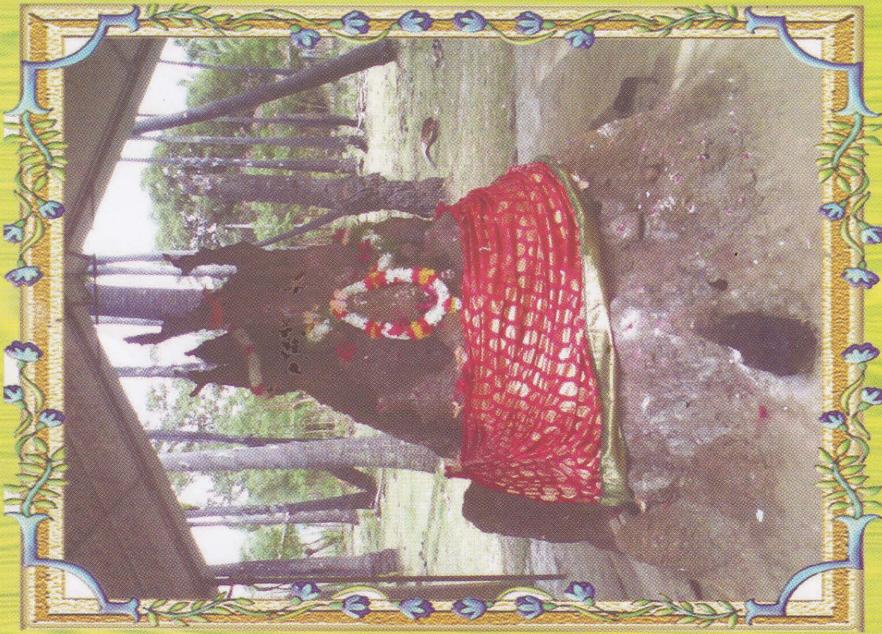
ஸ்ரீநாதல் அம்மாள் ஆண் பூக்கங்குத்தோற்றும்

ମେଲାପାଳୀ
ମେଲାପାଳୀ

ରତ୍ନକାଳୀ
ରତ୍ନକାଳୀ

సెంట్రల్ ప్రోవెన్చర్ కేండ్రాలో వివిధ మతాలలో విశేషమైన విచారణలు చేయబడుతాయి. ఇంద్రాలు అందుల్లో విశేషమైన విచారణలు చేయబడుతాయి.

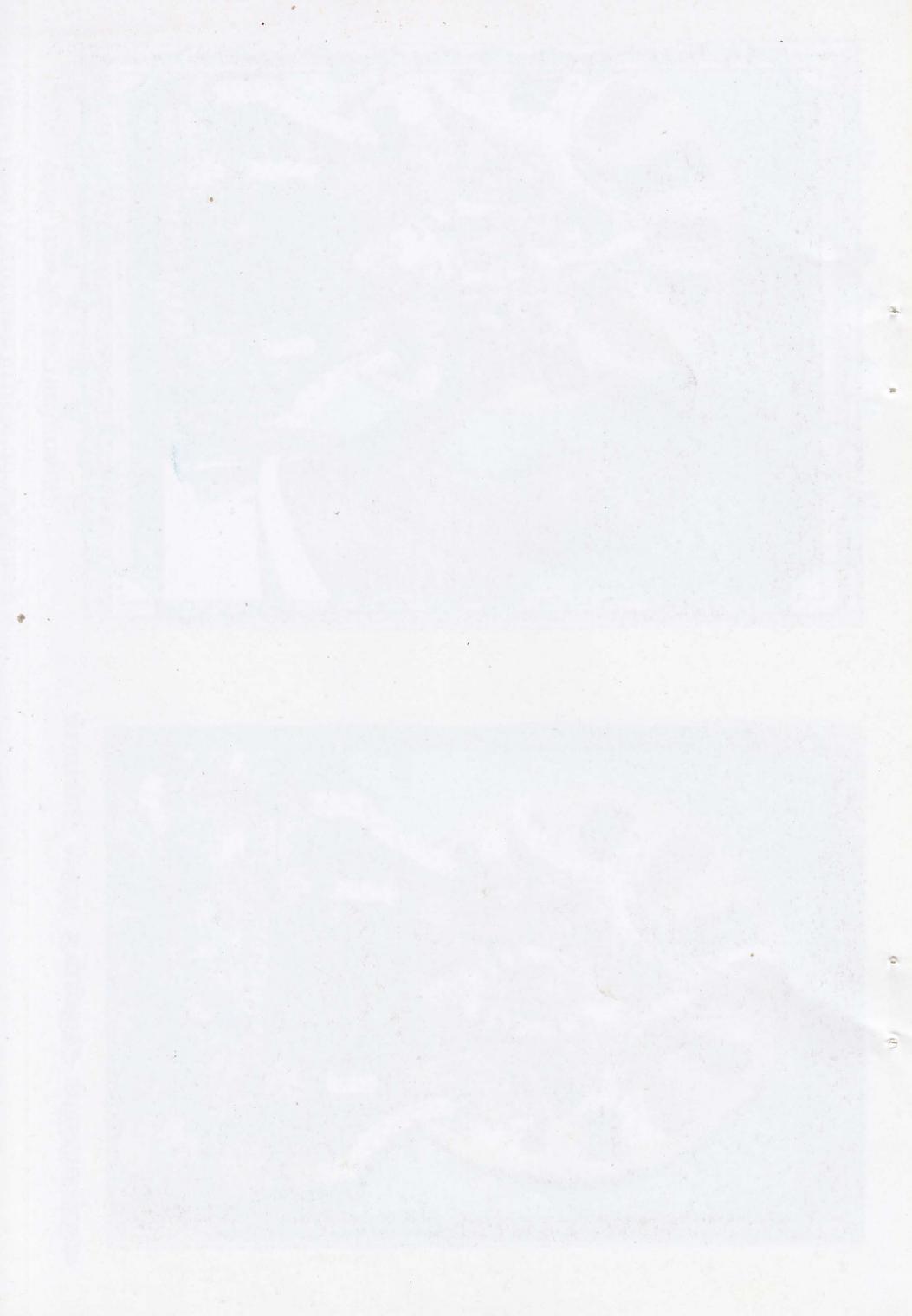

அம்யாலூந்தேவி ஆசலை துஞ்
சௌதீந்தர். டி. சுப்ரஸ்வரம் (வெர்ஜியா)

எழுந்தற்குலை அகுள்ளந்த முதல் அன்யாள்

முன்னுரை

எமது நிந்து மதத்தின் ஊற்றுக்கண்ணாக விளங்குவது யாரததேசமாகும். பல ஆரூபார்கள் ஆன்மீகச் சிந்தனையாளர்களை உலகிற்கு வழங்கிய சிறப்புடையது அது பல தொன்மைச் சிறப்பு மிக்க யாடல் யற்ற ஆஸ்யங்கள் ஆன்மீக நிறுவனங்கள் அங்குள்ளன.

அவற்றுக்கீடாக ஈழத்திலும் தொன்மைச் சிறப்பு மிக்க யாடல் யற்ற ஆஸ்யங்கள் பல கிருந்தன கின்னும் கிருக்கின்றன. யோர்த்துக்கேயைன் படையடுப்பிற்கு மின் ஈழத்தின் பல ஆஸ்யங்கள் சிதைந்து ஆழிந்து விட்டன. அவற்றுள் சில வே ஆறு முக்கநாவலர் மற்றும் அவரைப் போன்றவர்களின் முயற்சியால் மீள உருவாக்கப்பட்டு புதுப்பிக்கப்பட்டு இன்றுள்ள ஆஸ்யங்களாக வளர்ச்சியடைந்துள்ளன. பல ஆஸ்யங்கள் ஒல்லாந்துர், ஆங்கிலேயர் காலத்தில் தோற்றம் யற்று யடியடியாக இன்றுள்ள ஆஸ்யங்களாக வளர்ந்துள்ளன.

ஒவ்வொரு ஊரிலுள்ள மக்களும் குறைந்தது தமது ஊரிலுள்ள ஆஸ்யங்களின் தொன்மை வரலாற்றுச் சிறப்புக்களை அறிந்திருப்பது அவசியமாகிறது. ஏனெனில் ஓர் கிடத்திலுள்ள ஆஸ்யம் என்பது அவ்வுர் மக்களின் ஆன்மீக வழியாட்டும் மாத்திரமன்று அது அவ்வர் மக்களின் மொழி, கலை, கலாசாரம், மன்றாடு, பாரம் பாரியம், கிருப்ப போன்றவற்றைப் பேணியாதுகாத்து நிலைறிறுத்தும் கலாச்சாரம் மன்யாட்டுமையறுமாகும். எனவே எமது வளர்ச்சிக்கு ஆஸ்யங்கள் அவசியமாகின்றன.

ஆகவே கீற்றை கருத்திற் கொண்டு ஆஸ்ய வரலாற்றை ஆவணப்படுத்தும் நோக்கில் அதன் முயற்சியின் சிறு பகுதியாக மல் லாகம் ரூபிழுதலியம் பாள் ஆஸ்ய வரலாற்று நூல் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

அதனை எல்லோரும் வாங்கிப் பயன்படவிர்க்களாக.

அம்பட்டு

சன்முகவிங்கம் சஜீவன்

(தீஸ்வ உரவங்கள் உற்றிய ஆய்விற்காக)

ஶநி முதலிஅம்பாளி ஆயைம் மல்லாகம்

அறிமுகம்

சக்தி வழிபாடு மிகப்பழைய காலத்திலிருந்து இன்றுவரை தாய்த்தெய்வ வழிபாடாக தமிழரிடையே நிலவில் வருகின்றது. அன்னை சக்தி யானவள் வேண்டுவார் வேண்டுவனவற்றை வழிபட்டமாத்திரத்தே உடன் வழங்கி அருள்பவள் அவள் இப்பிரபஞ்சத்தின் அனைத்துக்கும் மேலானவளாக விளங்கும் ஆதிபராசக்தியாகவும் திரிபுரசுந்தரியாகவும் பல வடிவங்களில் அவதரிக்கின்றாள். அவள் சிவனுடன் இணைந்து சிவசக்தி ஜக்கியருபினியாக விளங்குபவள். பிரமா விஷ்ணு உருத்திரன் முதலியோருக்கு அன்னையாக விளங்கின்றாள் இந்த ஆதிசக்தியின் பெருங்கருணையினால் தான் இந்த அகிலமே கியங்கி வருவதோடு இந்த அகிலத்தின் பால் சகல சீவராசிகங்கும் கியங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. மானிட வாழ்விலே அவரவர் பெற்றுயிடும் ஞானம் செல்வம் வீரம் ஆகியவையும் ஏனைய கிகபர சுகங்கங்கும் அன்னையின் அருளாட்சியினாலேயே கிடைக்கப்பெறுகின்றன.

பூத்தவரின புவனம் பத்னான்தையும் பூத்தவன்னம்
காத்தவரின பன் பூத்தவரின கரைஞ் கண்டனுச்சு
பூத்தவரின என்றும் மூல முத்துஞ்சு தினையவரின
காத்தவரின உன்னையன்ற மற்றும் செய்வம் வட்டப்பீடு.

என்றவாறு ஈரேமு உலகங்களையும் படைத்தும் காத்தும் இரட்சிக்கின்ற அன்னை ஆதிபராசக்தியானவள் மதுரையிலே மீனாட்சி சுந்தரேஸ்வரராகவும் காசியிலே விசாலாட்சியாகவும் காஞ்சியிலே காமாட்சியாகவும் திருக்கடவுரிலே அமிரதகடேசவர் சமேத அபிராமி அம்மையாகவும் அரசாட்சி செய்கின்றாள்

அப்பேர்ப்பட்ட அன்னை ஈழத்திலே நயினையில் நாகபுசனியாகவும் வண்ணையிலே வீரமாகாளியாகவும் சங்கரத் தையிலே பத்திரகாளியாகவும் தெல்லிப்பனையிலே தூர்க்கையாகவும் வற்றாப்பனையிலே கண்ணகையாகவும் அருளாட்சி செய்கின்றாள்.

அவளே அன்றும் இன்றும் பல சிறப்புக்களை உடைய தொன்மையான மல்லாகம் பதியிலே

வர்த்திஸ்வர் உன்னை வானவர் தோனவர் ஓன்னவர்
சுத்திஸ்வர் தூர்த்தைசூழன் தூராண்தூர் சுத்தையுள்ளே
ஸுத்திஸ்வர் ஓழியர் புரோனத்தூர் பார்வி உன்னைச்
சுத்திஸ்வர்க்கு எஞ்சூர் எஞ்சூர்ட்டி நீண்தன்னாளிய.

என்றவாறு தான்தோன்றிய சக்தியாக ஸீர்முதலிஅம்பாளாக வீற்றிருந்து தன்னை வழிபட வரும் அடியவர்களுக்கு அருட்கடாட்சத்தை வாரி வழங்குகின்றாள். அவளை நாமும் வணங்கி அருள் பெற்றுயிவோமாக

அம்பிகையின் திருவடிகளைச் சுரண்டைந்தால் அதிகவரங்களைப் பெற்றிடலாம்.

ஈழ முதலினம்பாளி ஆலயம் மல்லாகம்

ஆலய வரலாறு

இலங்கை திருநாட்டின் வடபால் அமைந்துள்ள யாழ்ப்பாணத்தில் மல்லாகம் எனும் பகுதியில் புதுப்பிள்ளை வளவில் எழுந்தருளி அருள் பாலித்துக் கொண்டிருக்கும் ஈழமுதலி அம்பாள் ஆலயம் நூற்றாண்டு காலம் பழையை வாய்ந்ததாகும். ஆரம்பத்தில் கல்வடிவத்தில் இருந்த அம்பாளுக்கு வருடமொரு முறை பொங்கல் செய்தும் அருள்விளக்கேற்றியும் செய்யப்பட்ட வழிபாடுகள் இன்று ஆலயம் அமைத்து அம்பாள் தேரிலே வீதிவெலம் வரும் கண் கொள்ளாக்காட்சியைக் காணும் அளவுக்கு வளர்ந்து உயர்ந்துள்ளது.

கிட்டத்தட்ட 1965ம் ஆண்டளவில் தெருவில் நின்று விளக்கேற்றிப் படிப்படியாக ஆலயத்தை முறைப்படி அமைத்து இன்றைய நிலமைக் குக் கொண்டு வரக் காரணமானது அம்பாளின் அருட்கடாட்சமும் அடியவர்களின் ஒத்துழைப்பும் தான் என ஆலய முதல்வரும் புகரும் ஆகிய உயர்திரு.முருகேசு சுப்பிரமணியம் என்பவர் எடுத்துரைக்கின்றார்.

இவர் 14.04.1933ஆம் ஆண்டு அதே ஊரைச்சேர்ந்த திரு.முருகேசு நாகமுத்து தம்பதிகளுக்கு ஆண்பிள்ளைகளில் முத்தவராகப் பிறந்தார்.

இவருடைய தந்தையார் சீங்கப்பூர் உத்தியோகத்தர் ஆவர். குடும்பத்தினர் வேளாண்மை செய்பவர்களுமாவார். இவர் பெயர் போன மரக்கறி மொத்த வியாபாரியும் ஆவார். இவரை பீற்றாட்மணியம் என்று அழைப்பர். சொந்தமாக லொறி வைத்திருந்து தென்பகுதிக்குப் பொருட்கள் கொண்டு சென்று பெரும் வியாபாரம் நடாத்தி வந்தார். ஒன்பது சகோதரர்களில் இவர் இரண்டாமாள் ஆவர். அதே ஊரைச்சேர்ந்த மனோருஞ்சிதம் என்பவரைக் கரம்பிடித்து சுகந்தினி, தர்சினி ஆகிய பெண்பிள்ளைகளைப் பெற்று எடுத்துள்ளனர். தர்சினி வெளிநாட்டில் வசித்து வருகின்றார். சுகந்தினி தந்தையாருடன் ஆலயத்தொண்டில் ஈடுபட்டு வருகின்றார்.

நாள்டைவில் அம்பாள் இவர் மீது குடிகொண்டு அருள்வாக்குச் சொல்லுகின்ற பாக்கியம் இவருக்குக் கிடைத்தது. இவர் அம்பாளுடன் இரண்டறக் கலந்த அருட்செல்வன் ஆகுகின்றார். இதனால் ஆலயத்திற்கு வருகின்ற அடியவர்களின் வருகை நாளுக்கு நாள் அதிகரித்தது.

ஆலயத்தில் நிர்வாகமோ தொண்டர் சபையோ இல்லை அனைத்து விடயங்களுக்கும் பொறுப்பாக ஆலய முதல்வரும் பூசகருமான முருகேசு சுப்பிரமணியம் ஜயா அவர்கள் இருக்கின்றார். கிளங்கையின் பல பாகங்களிலும் இருந்து வரும் கிளங்காரர்கள் யுவதிகள் பெரியோர்கள் எனப் பலர் ஆலயத் தொண்டில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். தாங்கள் செய்யும் தொண்டுக்கு அம்பாளின் அருட்கடாட்சம் கிடைக்கின்றது என்பது தொண்டர்களின் கருத்தாகும். பணம் எதிர்பார்க்கப்படுவதில்லை. கொடுப்பதை ஏற்றுக்கொள்வதுடன் ஒரு ரூபாவுடன் அர்ச்சனை செய்யலாம். அனைத்துப் பூசைகளும் அர்ச்சனையும் தமிழில் நடைபெறுகின்றது.

அறுகோண மூலஸ் தானத் தில் மூலமூர் த் தியாகிய முதலினும் பாளையும் பரிவார மூர்த்திகளாக பிள்ளையார் முருகப்பெருமான் வீரமகாகாளி அம்மன் கண்ணதி அம்மன் நாகபூசணிஅம்மன் நாகதம்பிரான் வைரவப்பெருமான் ஆகிய தெய்வங்களையும் உள் மண்டபங்கள் அன்னதான மடம் என் பவற்றையும் கொண்ட ஆலயமாக விளங்குகின்றது. உள்மண்டபத்தில் விரிந்து சடைத்துள்ள இரண்டு ஆலமரங்கள் அம்பாளின் திருவுருவைக் காட்டி நிற்பதோடு நிழல்தரும் விருட்சமாகவும் உள்ளது. முதலாவது ஆலமர விருட்சத்தின் நடுவில் ஆண்பனையும் இதன்மூன் வீரமாகாளி அம்பாளும் வீற்றிருக்கின்றாள்.

இரண்டாவது ஆலமர விருட்சத்தின் நடுவில் பெண்பனையும் இதில் ஆதிபராசக்தி சிங்கத்தில் வீற்றிருக்கின்றாள். ஆலய மகோற்சத்தின் போது முதலாவது தலவிருட்சமான ஆலமரத்தில் முன்பு கொடியேற்றம் நடைபெற்றது.

தற்போது ஸ்தம்பமண்டபம் புனரமைக்கப்பட்டு கொடிக்கம்பம், பலிபீடம், நந்தி, ஸ்தம் பபிள் ளையார் விக் கிரகம் என் பன ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆலயத்தின் முதலாவது கொடியேற்ற மகோற்சவம் தூர்முகி வருடம் பங்குனி மாதம் 23ம் திகதி (05.04.2017) நடைபெற்றது.

ஒவ்வொரு திங்கட்கிழமை வெள்ளிக்கிழமைகளில் மாலையில் விசேட புசைகளும் சனிக்கிழமை செவ்வாய்க்கிழமைகளில் காலையில் தடைவெட்டுதல் நூல் கட்டுதல் என்பனவும் நடைபெறும். இந்நாட்களில் அருள்வாக்கு சொல்லுதல் நோய்கள் பிணிகளைக் கண்டறிந்து அவற்றிக்கான பரிகாரங்களைக் கண்டறிதல் என்பனவும் நடைபெறும்.

கல்வி பொருளாதார மேம்பாடு பயணத்தடை நீக்கம் திருமணத்தடை நீக்கம் குழந்தை கிடைத்தல் தோசங்கள் நீக்குதல் என்பன வேண்டி வரும் அடியவர்கள் அம்பாளின் அருளாற் தாங்கள் குறைகள் நீங்கப்பெற்றாக நம்பிகை தெரிவிக்கின்றனர்.

ஈரேழு புனரங்களையும் படைத்து காத்து இரட்சிக்கின்ற ஆதிபராசக்தி ஆனவள் சிவனுடன் அடியவர்களின் துன்பங்களுக்கு ஏற்ற வகையில் மூலமூர்த்தியாகிய முதலிம்பாள் பிள்ளையார் முருகப்பெருமான் வீரமகாளியம்மன் கண்ணகி அம்மன் நாகபூசணி அம்மன் நாகதம்பிரான் வைரவப்பெருமான் ஆகிய தெய்வங்களாகவும் மூர்த்தங்களாகவும் வடிவெடுத்து அடியார்களின் இன்னல்களைப் போக்கும் ஆலயமாக விளங்குகின்றது.

ஒவ்வொரு மாதமும் கடைசி ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் நாகபூசனி அம்மனுக்கு பகல் விசேட புசைள் அன்னதானம் என்பன நடைபெறுகின்றன. இந்நாள் அடியார்கள் அம்பாளுக்கு பாற்செம்பு எடுத்தும் தமது கைகளாலேயே பால், தயிர், இளாங்கி என்பனவற்றால் அபிசேகம் செய்தும் தங்கள் தோசங்களைத் தீர்க்கும் நூலாக அமைந்துள்ளது. நாகபூசனி அம்மனின் புற்றும் புசைகள் பாலாபிசேகங்கள் விசேடமாகக் கருதப்படுகின்றது.

புற்று நாள்தோறும் மிகு யரமாக வளர்ந்து செல்வதுடன் பலவிதமான கிறைவனின் வழவங்களையும் காட்டி நிற்கின்றது. இது அம்பாளின் அருட்சக்தியின் வெளிப்பாடாகும்.

எனினும் வருடம் தோறும் சித்திரை மாதத்தில் புதுவருடப்பிறப்பன்று தேர்த்திருவிழா அமையக்கூடியதாக ஆலய வருடாந்த மகோற்சவம் பன்னிரண்டு நாட்கள் மிகவும் சிறப்பாகக் கொண்டாப்படுகின்றது. பகல் அன்னதானமும் பிற்பகல் யாகபுசைகள் அபிசேக ஆராதனைகள் விசேட புசைகள் நடைபெற்று அம்பாள் நாதஸ்வர தவில் கிஶைகள் பஜனைகள் அடியார்கள் புடைசூழ மின்சார தீபங்களினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட வீதியில் சிங்கம், காராம்பச வாகனங்களில் வலம் வருதல் கண்கொள்ளாக காட்சியாக அமைக்கின்றது. ஒன்பதாம் பத்தாம் பதினொராம் பன்னிரண்டாம் நாட்கள் முறையே சப்பறம், தேர், தீாத்தம் பூங்காவனம் உற்சவங்கள் மிகவும் சிறப்பாக நடைபெறுகின்றன..

வருடந்தோறும் சித்திரை வருடப்பிறப்பன்று அம்பாளின் தேர்த்திருவிழா மிகவும் விசேடமாகக் கொண்டாடப்படுகின்றது. தற்போது அம்பாளுக்கு மிகஅழகிய சித்திரதேர் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. அம்பாள் விசேட அபிசேக அலங்காரங்களுடன் சித்திரத்தேரில் ஆரோகணிக்கும் காட்சி கண்கொள்ளாக் காட்சியாக அமைகிறது. சித்திரைப்புதுவருடநாளில் தோர்த்திருவிழா அன்று ஆலய பூசகர் சுப்பிரமணியம் ஜயா அவர்களின் பிறந்தநாள் அமைவதுடன் அடியவருக்கு வருடப்பிறப்பு கைவிசேடமும் வழங்கப்படுகிறது.

ஆலயத்தில் விசேட உற்சவங்களாக சித்திரை வருடப்பிறப்பு, ஆடிப்பூரம், நவராத்திரி, வரலட்சுமி விரதம், கௌரிவிரதம், கார்த்திகை விளக் கீடு, திருவெவம் பாவை, பங்குனித் திங் கள் என் பன அனுடிக்கப்படுகின்றன. இவற்றில் கௌரிவிரதம், மிகவும் சிறப்பாக அனுடிக்கப்பட்டுகிறது. அடியவர்கள் 21 நாள் நோன்பிருந்து சிவலிங்கப்படிசை செய்து கெளிகாப்பு படித்து 21ம் நாள் காப்பு கட்டுதலுடன் விரதத்தை நிறைவு செய்கிறார்கள்.

அம்பாளின் திருப்பணி வேலைகள் மென்மேலும் வளர்ந்து உயர் வேண்டும் என்பது அடியார்களின் விருப்பமாகும். இன்றும் கிராமிய மட்டத்தில் மிகவும் பக்திமயமாக வழிபடும் அடியவரின் சக்தியில் தெய்வம் வெளிப்பட்டு நிற்கும் வகையில் மிகவும் உணர்வுபூர்வமாக அம்பாளை அடியவர்கள் வழிபடும் ஆலயமாக மல்லாம் ஸ்ரீ முதலி அம்பாள் ஆலயம் விளங்குகின்றது.

முதல் அங்பாள் துஷி

இந்த நல்ல வேளையிலே தாயே முதலி அம்பாள்
எமக்குத் துணை வந்திடம்மா தாயே முதலி அம்பாள்
கையாலே பூ எடுத்தால் தாயே முதலி அம்பாள்
காம்பமுகிப் போகுமென்று தாயே முதலி அம்பாள்
மதியாலே பூ எடுத்தால் தாயே முதலி அம்பாள்
மலர் வாழிப் போகுமென்று தாயே முதலி அம்பாள்
தோட்டம் திறந்தல்லவோ தாயே முதலி அம்பாள்
தென்னை கட்டிப் பூ எடுத்தோம் தாயே முதலி அம்பாள்
தங்கத்தாலே கொக்கை கட்டித் தாயே முதலி அம்பாள்
தகுந்த மலர் தான் எடுத்தோம் தாயே முதலி அம்பாள்
வெள்ளியாலே கொக்கை கட்டித் தாயே முதலி அம்பாள்
வேண்டும் மலர் தான் எடுத்தோம் தாயே முதலி அம்பாள்
அத்தலரி கொத்தலரி தாயே முதலி அம்பாள்
அடுக்கலரிப் பூ எடுத்தோம் தாயே முதலி அம்பாள்
செக்கச் சிவந்த நிற தாயே முதலி அம்பாள்
செவ்வந்திப் பூத் தான் எடுத்தோம் தாயே முதலி அம்பாள்
வண்டு, தும்பி நாடாக தாயே முதலி அம்பாள்
வண்ண மலர் தான் எடுத்தோம் தாயே முதலி அம்பாள்
தண்ணீரிலே பூத்த நல்ல தாயே முதலி அம்பாள்
தாமரைப் பூத் தான் எடுத்தோம் முதலி அம்பாள்
சேற்றினிலே பூத்த நல்ல தாயே முதலி அம்பாள்
செந்தாமரைப் பூ எடுத்தோம் தாயே முதலி அம்பாள்

முந்தி மலர்ந்த மலர் தாயே முதலி அம்பாள்
முன் மலரைத் தள்ளி வைத்தோம் தாயே முதலி அம்பாள்
பிந்தி மலர்ந்த மலர் தாயே முதலி அம்பாள்
பின் மலரைத் தள்ளி வைத்தோம் தாயே முதலி அம்பாள்
நடுவே மலர்ந்த மலர் தாயே முதலி அம்பாள்
நல்ல மலர் தான் எடுத்தோம் தாயே முதலி அம்பாள்
இடி வரும் கங்கையிலே - தாயே முதலி அம்பாள்
ஒரு செம்பு நீர் எடுத்தோம் - தாயே முதலி அம்பாள்
பாய்ந்து வரும் கங்கையிலே - தாயே முதலி அம்பாள்
பக்கச் செம்பால் நீர் எடுத்தோம் - தாயே முதலி அம்பாள்
தழும்பி வரும் கங்கையிலே - தாயே முதலி அம்பாள்
தங்கச் செம்பால் நீர் எடுத்தோம் - தாயே முதலி அம்பாள்
பாதம் கழுவி அல்லோ - தாயே முதலி அம்பாள்
பட்டால் அடி துடைத்தோம் தாயே முதலி அம்பாள்
வாரி வந்த பு அதனைத் தாயே முதலி அம்பாள்
வள வளவன தான் சொரிந்தோம் தாயே தாயே முதலி அம்பாள்
எடுத்து வந்த பு அதனைத் தாயே முதலி அம்பாள்
கிண்பதுடன் தான் சொரிந்தோம் தாயே முதலி அம்பாள்
ஆய்ந்து வந்த பு அதனைத் தாயே முதலி அம்பாள்
அன்புடன் தான் சொரிந்தோம் தாயே முதலி அம்பாள்
பொற்சுருவம் தான் எடுத்து தாயே முதலி அம்பாள்
பொங்கல் உலை வார்த்தும் வைத்தோம் தாயே முதலி அம்பாள்
பயறு கலந்தரிசி தாயே முதலி அம்பாள்
பக்குவமாய் பொங்கல் செய்து தாயே முதலி அம்பாள்

என்னுக் கலந்தரிசி தாயே முதலி அம்பாள்
இன்பழுடன் பொங்கல் செய்து தாயே முதலி அம்பாள்
காய் மடையாம் பூ மடையாம் தாயே முதலி அம்பாள்
கன மடைதான் நாம் படைத்தோம் தாயே முதலி அம்பாள்
பால் பழங்கள் நாம் படைத்தோம் தாயே முதலி அம்பாள்
பக்குவமாய் உந்தனுக்கு தாயே முதலி அம்பாள்
பலகார வகைகளுமாம் தாயே முதலி அம்பாள்
படையலிலே சேர்த்துக் கொண்டோம் தாயே முதலி அம்பாள்
கட்டோடு வெத்தியையாம் தாயே முதலி அம்பாள்
கமுகோடு இளம் பாக்காம் தாயே முதலி அம்பாள்
ஈணாதே வாழையிலே தாயே முதலி அம்பாள்
இடைக்கதலி தேன் பழமாம் தாயே முதலி அம்பாள்
வேரில் முழைத்ததொரு தாயே முதலி அம்பாள்
வெழியல் பலாப்பழமாம் தாயே முதலி அம்பாள்
பத்தினிக்கு நாங்கள் செய்தோம் தாயே முதலி அம்பாள்
தேனால் அபிஷேகம் தாயே முதலி அம்பாள்
தேவியர்க்கு நாங்கள் செய்தோம் தாயே முதலி அம்பாள்
முடியோடு மூன்று இளனி தாயே முதலி அம்பாள்
படியேறி நாம் உடைத்தோம் தாயே முதலி அம்பாள்
வெட்டி வைத்த செவ்விளன்றி தாயே முதலி அம்பாள்
ஆயிரமாம் தான் குவியல் தாயே முதலி அம்பாள்
பூசை நடக்குதம்மா தாயே முதலி அம்பாள்
புனிதமுள்ள ஆலயத்தில் தாயே முதலி அம்பாள்

தீபம் எரியுதம்மா தாயே முதலி அம்பாள்
திருக்கோயில் வாசலிலே தாயே முதலி அம்பாள்
கற்புர வாசனையாம் தாயே முதலி அம்பாள்
கமறி மணம் கொள்ளுதம்மா தாயே முதலி அம்பாள்
சாம்பிராணி வாசனையாம் தாயே முதலி அம்பாள்
சந்தன மணம் கொள்ளுதம்மா தாயே முதலி அம்பாள்
குங்குமப் பு வாசனையாம் தாயே முதலி அம்பாள்
குமுறி மணம் கொள்ளுதம்மா தாயே முதலி அம்பாள்
ஏனோதான் தாமதங்கள் தாயே முதலி அம்பாள்
எழுந்தோடி வாவனம்மா தாயே முதலி அம்பாள்
கும்பம் கலைய முன்னே தாயே முதலி அம்பாள்
குதித்தோடி வாவனம்மா தாயே முதலி அம்பாள்
இல்லை என்பர் வாசலிலே தாயே முதலி அம்பாள்
இருள் விளக்காய் நின்று ஒளிர்வாய் தாயே முதலி அம்பாள்
உண்டு என்பர் வாசலிலே தாயே முதலி அம்பாள்
ஒளி விளக்காய் நின்று ஒளிர்வாய் தாயே முதலி அம்பாள்
கதவடைத்தார் வாசலிலே தாயே முதலி அம்பாள்
காற்றாகப் போய் நுழைவாய் தாயே முதலி அம்பாள்
மலைமீது போனாலும் தான் தாயே முதலி அம்பாள்
மன ஏங்கிப் காத்திடம்மா தாயே முதலி அம்பாள்
கடல் மீது போனதும் தாயே முதலி அம்பாள்
கருணை கொண்டு காத்திடம்மா தாயே முதலி அம்பாள்
துறை மீது போனாலும் தான் தாயே முதலி அம்பாள்
துறை நின்று காத்திடம்மா தாயே முதலி அம்பாள்
படுத்து உறங்கும் வேளையிலே தாயே முதலி அம்பாள்
பக்கத்திலே துறை இரம்மா தாயே முதலி அம்பாள்
கண்ணயரும் வேளையிலே தாயே முதலி அம்பாள்
காவலாக நின்றிடம்மா தாயே முதலி அம்பாள்

—
சிவமயம்

மல்லாகம் புதப்பிள்ளை வளவிலுறை
முதலியம்மன்

உள்சல் பாடல்

பார்புத்த ஈழவளநாட்டனில் வடபாகத்தில்
சீர்புத்த யாழ்ப்பாண நன்னகரில்
பேர்புத்த பெரியமறையாளர் வாழும்
மார்புத்த மகிமைபெறு மல்லாகத்தில்
நீர் கோத்து நின்று நிரவிப் பாயும்
உள்புத்த புதப்பிள்ளை வளவினுறை
முதலியமமாதன்மேல் ஊஞ்சலிசைபாட
கார் புத்த கரிமுகத்து கணபதியே காப்பாயுயே

01

ஒத்திய நான்குமறை தூண்களாக
ஒப்பரிய திருமுறையே நாண்களாக
மேதகு தமிழிசையால் விட்டம் பூட்டி
மேன்மைதரு ஊஞ்சலினை இனிதாய் மாட்டி
போதவிழ்த மலர்மாலை பொலியத்தாக்கி
பொற்புறச் சமைத்த தொரு ஊஞ்சல் மேவி
சீதவள வயல் மருவும் புதப்பிள்ளை வளவில்
சிறப்புடனே முதலியம்மா ஆஸ் ஊஞ்சல்

02

இரு மருங்கும் வெண்கவரி சாமரைகள் சாய
இதுமான தூபமொடு அகிற் புகையும் வீச
பெருமை யொடு சூரியனும் மேற்திசையில் பாய
பேரிருளை சந்திரனும் தாரகையும் மேவ
விருப்பினொடு அழிவார்கள் பாதமலர் சுட
விந்தை பல புரிய வென்று ஊஞ்சல்மிசை ஏறி
திருத் திகங்கும் மரத்தழியில் பொருந்தி நடமாடும்
பெரியவளே முதலியம்மா ஆஸ் ஊஞ்ச

03

காதலொடு பாடும் தமிழ் கான மழையாக
 கட்டிய உடுக்கை ஓலி வான இழயாக
 நாதஸ்ர ஒசை எழுந்தாரபியில் பாட
 நாட்டிய மடந்தையர்கள் கூடி நடமாட
 வேத ஓலி விண்ணெழுந்து மேலுலகுசேர
 வேப்பிலையை வீசிடுவாய் வினைகள் எல்லாம் தீர
 ஆதரவு தேடி வந்தோம் புதப்பிள்ளை வளவின்
 முன்னவளே முதலியம்மா ஆர் ஊஞ்சல்

04

பொங்கு சடை பூமலிந்து மகுடம் ஆட
 பூத கண நாதரெலாம் கீதம் பாட
 எங்குறை தீர் முதலியம்மா என்று உளமார
 நின்று தமிழ் பாட மடவர்கள் நடமாட
 தங்கு தடை இன்றி வந்த பிணி ஓட
 தரணி எல்லாம் அம்பிகையே நின் கருணை மேவும்
 தொங்குமலி புதப்பிள்ளை வளவுறையும் தாயே
 புங்கவியே எங்கள் முன்னே ஆர் ஊஞ்சல்

05

நேராத கோயிலெல்லாம் நேர்ந்து தவமிருந்தோம்
 நேரிய கண்மணியே உன்னை நினைந்தறியோம்
 தீராத நோய்களெல்லாம் தீர்த்திவோய் என்று
 நேராக ஓடிவந்து சரணாடைந்தோம் தாயே
 ஆறாத ஆவலொடு சாரங்கா பாட
 ஆதரிப்பாய் முதலியம்மா என்று உனை நாடி
 மாறாத கருணையோடு புதப்பிள்ளை வளவில்
 முதலியம்மா நீ அமர்ந்து ஆர் ஊஞ்சல்

06

பசப்பினொடு சர்க்கரைசேர் சுவையான அழுதும்
 பால் தயிரும் போனகமும் பச நெய்யும் தேனும்
 கரும்பிலூறு சாறும் செவ்விளானி நீரும்
 களாங்கமிலாக் கனிகளெல்லாம் கலந்ததொரு பாகும்
 விருப்புள பொரிக்கறியும் சீவத்தரிசிச் சோறும்
 விதம் விதமாய் பணிகாரம் பலவும் முன் வைத்தோம்
 திருமருவு மல்லாகம் புதப்பிள்ளை வளவின்
 பெரியவளே முதலியம்மா ஆர் ஊஞ்சல்

07

சிந்தை நிறைறந்தவளே ஆடர் ஊஞ்சல்

சிவனருகில் அமர்ந்தவளே ஆடர் ஊஞ்சல்
முந்தை வினை அறுப்பாய் ஆடர் ஊஞ்சல்

முவலகும் காத்தருள்வாய் ஆடர் ஊஞ்சல்
எந்தை விநாயகனை எமக்களித்த அம்பிகையே

ஏறி இனிதமர்ந்து ஆடர் ஊஞ்சல்
சிந்து பைரவியே சிம்ம வாகினியே

சித்தம் குளிர வந்து ஆடர் ஊஞ்சல்

08

வேத மொடு திருமுறையும் ஓதி வாழி

திருந்றும் ஜந்தெமுத்தும் திகழ்ந்து வாழி
காதலொடு பூசை செய்யும் அடியார் வாழி

கற்பு நெறிதவறாத மாதர் வாழி
மாத மழை தவறாது பொழிந்து வாழி

மாறாத நீதி நெறி நிலைத்து வாழி
பூதப்பிள்ளை வளவிலுறை முதலியம்மா புகழ்
எஞ்ஞான்றும் வாழி வாழி

09

நீர் பெருகு நீலியம்பனைப் பதிக்கு அன்னனயே எச்சரிக்கை

பேரரிய பெரியதம்பிரான் தேவி எச்சரிக்கை
கூர்மருவு வேலவற் அன்னனய எச்சரிக்கை

குருவாகி வந்து எம்மை ஆழ்வாய் எச்சரிக்கை
பாருயர்ந்த பாதியென நின்றாய் எச்சரிக்கை

பரமசிவன் பாதியென நின்றாய் எச்சரிக்கை
சீர் பெருகு சீறப்பினாடு பூதப்பிள்ளை வளவிலுறை

முதலியம்மா உந்தனுக்கு என்னும் எச்சரிக்கை

10

எங்கும் நிறைறந்த இறைவி பராக்கு

எண்ணிய அன்பர்க்கு இனியாய் பராக்கு
தங்கு சிவமூர்த்தமதில் பாதி நீ பராக்கு

எங்கையும் ஆழுகின்ற நீதி நீ பராக்கு
சிங்கத்தை வாகனமாய் கொண்டாய் பராக்கு

சிறப்பாக நோய்களெல்லாம் தீாப்பாய் பராக்கு
சங்கார கோலதில் காளி நீ பராக்கு

சங்கரியே முதலியம்மா உந்தனுக்கு பராக்கு

11

எல்லாம் அறிந்தவளே லாலி லாலி
 எங்கும் நிறைந்தவளே லாலி லாலி
 கல்லாகி நின்றவளே லாலி லாலி
 கற்பகமே உந்தனுக்கு லாலி லாலி
 சொல்லாமல் உணைப்பாட லாலி லாலி
 துறையாக நின்றவளே லாலி லாலி
 மல்லாகம் பதியினிலே லாலி லாலி
 முதலியம்மா உந்தனுக்கு லாலி லாலி

12

முக்கண்ணனாம் மூர்த்தியர்க்கு மங்களம் மங்களம்
 முத்தவனாம் கணபதிக்கு மங்களம் மங்களம்
 தத்துவ ஞானகுரு கந்தனுக்கு மங்களம்
 தாயாகி வந்த எங்கள் அம்பிகைக்கு மங்களம்
 சீரி ஒரு சிரபிந்த வைவரவர்க்கு மங்களம்
 வீரப்பிகு வீரபத்திரர்க்கும் மங்களம்
 நாவிலுறை நாயகியாய் சரஸ்வதிக்கு மங்களம்
 நல்ல செல்வம் தந்தனும் லக்குமிக்கும் மங்களம்
 நல்ல செல்வம் தந்தருனும் லக்குமிக்கும் மங்களம்
 மல்லை நகர் வளம் பெருக வந்தவட்டு மங்களம்
 மாதரசி முதலியம்மா உந்தனுக்கு மங்களம்

13

எங்கள் அருள் செல்வன் ஜயா, வாழி - வாழி
 எங்கள் ஜயாவுக்கு மங்களம்

எங்குப் பா சபமங்களம்
 எங்குப் பா சபமங்களம்
 எங்குப் பா சபமங்களம்
 எங்குப் பா சபமங்களம்

ஸ்ரீ மஹா வினிகாஷ்டகம்

01.	ப்ரஹுமமுராரி நிர்மலாபாளித ஜந்மஜதுக்க தத்ப்ரணமாமி	ஸ்ரோர்ச்சித ஸோபித விநாசக ஸதாசிவ	விங்கம் விங்கம் விங்கம் விங்கம்
02.	தேவமுனி ப்ரவ காமதஹம் ராவண தர்ப்ப தத்ப்ரணமாமி	ரார்ச்சித கருணாகர விநாசன ஸதாசிவ	விங்கம் விங்கம் விங்கம் விங்கம்
03.	ஸர்வஸோகந்தி புத்திவிவர்த்தன ஸித்தஸோராஸோரே தத்ப்ரணமாமி	ஸ்ரேபேபித காரண வந்தித ஸதாசிவ	விங்கம் விங்கம் விங்கம் விங்கம்
04.	கநக மஹாமணி பணிபதிவேஷ்டித தக்ஷஸோ யக்ஞ தத்ப்ரணமாமி	பூஷித ஸோபித விநாசன ஸதாசிவ	விங்கம் விங்கம் விங்கம் விங்கம்
05.	குங்கும சந்தன பங்கஜ ஹாரஸோ ஸங்கிதபாப தத்ப்ரணமாமி	பேபித ஸோபித விநாசன ஸதாசிவ	விங்கம் விங்கம் விங்கம் விங்கம்
06.	தேவகணாச்சித பாவைப்பக்தி தினாகரகோடி தத்ப்ரணமாமி	ஸேவித பிரவேச ப்ரபாகர ஸதாசிவ	விங்கம் விங்கம் விங்கம் விங்கம்
07.	அஷ்டதஸோபரி ஸர்வத ஸமுத்பவ அஷ்டதரித்ர தத்ப்ரணமாமி	வேஷ்டித காரண விநாசன ஸதாசிவ	விங்கம் விங்கம் விங்கம் விங்கம்
08.	ஸ்ரேரகுந ஸ்ரேவர ஸ்ரேவந புஷ்ப பரமபுதம் தத்ப்ரணமாமி	பூஜித ஸதார்சித பரமாத்மிக ஸதாசிவ	விங்கம் விங்கம் விங்கம் விங்கம்

கௌரிக்காப்பு

திருச்சிற்றம்பலம்

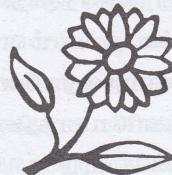
முன்னின்று செய்யுள் முறையாயிப் புதனவதற்கு
என்னின் றநுள்செய் எலிவா கனப்பிள்ளாய்
சொற்குற்ற மொழு பொருட்குற்றம் சேர்வுதரும்
எக்குற்றமும் வாராமற்கா.

காப்பெடுக்க வந்தேனே கௌரியம்மா தாயாரே
காத்தென்னைத் தேற்றிடுவாய் காளிமகா தேவியரே
காலமெல்லாம் நின் னாரிய காப்பெடுத்தே வாழ்ந்திடுவேன்
என்னும் கரும் இனிதாக முடித்திடுவாய்
பண்ணும் வினையாவும் பனிபோலம் போக்கிடுவாய்
உண்ணும் உணவாக உயிரினுக்குயிராக
என்றும் இருந்தே எனைக்காத்து வந்திடுவாய்
காடும் கடந்து வந்தேன், மலையும் கடந்து வந்தேன்
காளிமகா தேவியரே காப்பெனக்குத் தந்திடுவாய்
கூலம் கொண்டவேளே சுந்தர முகத்தவேளே
அரியை உடையவேளே அம்மாகாளித் தாயே
கொடியமகி ழாக்ரனைக் கூறுபோட்டவேளே
அசுரக் குணம்யாவும் அழிக்கும் சூபாக்காடியே
சிவனை நினைத்தல்லோ சீர்விரதும் நீயிருந்தாய்
பரனை நினைத்தல்லோ பதிவிரதும் நீயிருந்தாய்
அரனை நினைத்தல்லோ அம்மா நீ நோன்மிருந்தாய்
சங்கரனை என்னியல்லோ சங்காரி நீ நோன்மிருந்தாய்
ஜங்கரனைப் பெற்றவேளே அன்று நீ நோன்மிருந்தாய்
விரதத்தைக் கண்டே விழித்தான் சிவனவனும்
அம்மா உமையனைத்தே அருள்மாரி யாழிந்தானே
வகையாற்றும் யல்லிதை வழிவழியாய்க்காட்டுவீவீவ்
நூற்றியாத் திகைப்போர்க்கு நூற்றுறையைக் காட்டுவோய்
காப்பைய் புனைந்துவிடு காலையம் ஓட்டுவிடு
நூலைப் புனைந்துவிடு நூண்ணறிவை ஊட்டுவிடு
வல்லமையைத் தந்துவிடு வையகத்தில் வாழுவிடு

காளிமகா தேவியரே காப்பகுஞம் தேவியரே
 காப்பை புனைவுவே காப்பாய் இருப்பவுவே
 நாடு செழிக்கவன்றை நற்காய்ப் அருஞுமம்மா
 வீடு செழிக்கவன்றே விழைகாய்ப் அருஞுமம்மா
 நல்வாழ்வு வாழ்வதற்கு நறுங்காய்ப் அருஞுமம்மா
 அல்லல் அறுப்பவர்க்கும் அருட்காய்ப் அருஞுமம்மா
 யின்னை அற்றவர்க்குப் பெருங்காய்ப் அருஞுமம்மா
 புமணியே மாமணியே புனிதவுதி தாயவுவே
 நான் விரும்பும் காப்பை நலூடனே தாருமம்மா
 கல்வி சிறப்பதற்கு கலைகளே வாருமம்மா
 வசல்வம் சிறப்பதற்கு திருமகளே வாருமம்மா
 வீரம் சிறப்பதற்கு வீரசக்தி வாருமம்மா
 யாட்டுடைத் தலைவியரே யராசக்தி தாயவுவே!
 ஏட்டுடைத் தேவியரே எல்லாம் மிகு வல்லபையே
 காப்பெடுக்க வந்தேனம்மா கனிவூடனே யாருமம்மா
 யால் யறங்கள் வெற்றிலைகள் பல்வகைத் திரவியங்கள்
 நானுமக்குத் தாரேனம்மா நயந்துதன்னைக் காருமம்மா
 காளிமகா தேவியரே காசினிக்கு வித்தவுவே
 வித்தை விதைப்பவே வினைகாக்கும் காப்பவுவே
 எத்தால் வாழ்ந்திடுவோம் எல்லாம் உமதருவே
 காசினியில் வேற்றுமையை கணப்பொழுதே மாற்றிவிட்டால்
 ஏசவின்றி வாழ்ந்திடுவோம் ஏத்துடுகழ் தேவியரே
 காப்பெனக்குப் போட்டுவிட்டால் கல்மனது இளகிவிடும்
 ணானம் பெருகிவரும் நல்வாழ்வு மிகுந்து வரும்
 வதாடர்ந்து அணிவோர்க்கு வதாட்டதெல்லாம் ஜயமாகும்
 இசைந்து அணிவோர்க்கு நினைத்ததெல்லாம் ஈடுறூம்
 நம்பி அணிவோர்க்கு நல்லதெல்லாம் பெருகிவரும்
 நாள்கள் கோள்களெல்லாம் நலூடனே ஒணைந்து வரும்
 சந்தனச் சாந்தவுவே சங்கரியே சாந்தினியே
 குங்குமப் புச்சவுவே குலக்கொழுந்தே கொளியம்மா
 காப்புக்கட்டிவிட்டுக் கடமை முழுந்ததென்று

ஏய்ம் மிகவிட்டு என்றுமே கிருந்தறியேன்
 நானும் யாழுதிலைல்லாம் நறுங்காப்புக் கட்டதனில்
 டுவும் நீருமிட்டுப் போற்றி வணங்கிடுவேன்
 காலைய்யாழுதமுந்து காப்பதனில் விழித்திடுவேன்
 ஞானச்செழுஞ்சட்டரே காளியுன்னைக் கானுகின்றேன்
 காப்பெனக்குக் கையிலுண்டு கடமைகளைச் செய்திடுவேன்
 டுய்யவரைக் கண்டால் ஏரிமலையோற் கனன்றிடுவேன்
 தீமைச் செய்வதுவும் தூயியாது செய்கையிலே
 காப்புக் கையிலிருந்து கண்திறந்து காட்டுமேடு
 சொல்லற்காதிதான் சோதியிகு காப்பதனை
 கிருது நாள்வரையில் இசைவோடு விரதமிகு
 பக்தி மனதுடனே யரவி யணிவோர்க்கு
 சித்திவெயல் ஸாந்தரூவாள் சீர்யெஞகு கௌரியவள்
 முத்திக்கு வழியுண்டு முக்கால உணர்வு முண்டு
 எச்சக்தி வோர்களைல்லாம் ஏற்றியெமைப் போற்றிவேர்
 சொற்சக்தி யாருட்சக்தி துலங்கி வந்திடவே
 அச்சக்தி எல்லாம் அருள்வாள் கௌரியவள்
 கௌரிக் காப்பதனைக் காலம் தவறாமல்
 முறையாய் அணிந்துவர முன்வினைகள் நீங்கிவர
 ஞானம் ஓங்கிவர நல்லறிவு துலங்கிவர
 தேவிமகா காளியரே தெவிட்டாத தீங்கனியே
 காளியாய் வந்தமர்ந்த கௌரியே காப்பாருஞும்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ଶ୍ରୀ କର୍ଣ୍ଣାନାଥ ସମ୍ପଦିତେ ହେଲିବି ଦୂର

ଦେଖିଲେ ମୋହିରୁଷ ଦେଖିବା ଯୋଗଦାନ

எழுந்தற்றுவேம் ஸந்திரத்தை அம்புவரே

ஆலய பூசை
கிளாஞ்சிலந.ஸ.குபாபுரம்பூரியும்

அபிராமி அந்தாதி

கணபதி காப்பு

தாராமர் கொன்றையும் சன்பக மாலையும் சாத்துந்தில்லை
ஊர்தம் யாகத்து உழைமைந்தனே உலகு ஏறும் யற்ற
சீரபிராமி அந்தாதி எப்போதும் என் சிந்தையுள்ளே
காராமர் மேனிக் கணபதியே நிற்கக் கட்டுரையே.

நூல்

உதிக்கின்ற செங்கதிர் உச்சித் திலகம் உணர்வுடையோர்
மதிக்கின்ற மாணிக்கும் மாதுளம் போது மலர்க்கமலை
துநிக்கின்ற மின்காடு மென்கடுக் குங்கும தோயமென்ன
விதிக்கின்ற மேனி அபிராமி என்றன் விழுத்துணையே

01

துணையும் கொழுந்தைய்வ மும்பெற்ற தாயும் சூருதிகளின்
புணையுங் கொழுந்தும் பதிகொண்ட வேரும் பனிமலர்ய்யுங்
குணையுங் கருந்துச் சிலையுமென் யாசாங் சூசமும்கையில்
அணையும் திரிபுர சுந்தரியாவ (கு) அறிந்தனமே!

02

அறிந்தேன் எவரும் அறியா மறையை அறிந்து கொண்டு
செறிந்தேன் உனது திருவூடுக் கேதிரு வேவெருவிப்
மிறிந்தேன் நின்அன்யர் பயருமை என்னாத கருமநஞ்சால்
மறிந்தே விழும்நர குக்குறவாய மனிதரையே!

03

மனிதரும் தேவரும் மாயா முனிவரும் வந்து சென்னி
குனிதரும் சேவாடுக் கோயளமே கொன்றைவார் சடைமேல்
பனிதரு திங்களும் பாம்பும் பக்ரதி யும்படைத்த
புனிதரும் நீயும்என் புந்திளந் நானும் யாருந்துகவே!

04

யாருந்திய முப்புரை செய்யும் புனர்முலையால்
வருந்திய வஞ்சி மருங்குல் மனோன்மனி வார்சடையோன்
அகுந்திய நஞ்சு அழுதாக்கிய அம்ரிகை அம்புமேல்
திருந்திய கூந்துரி அந்துரி பாதுமன் சென்னியதே!

05

சென்னியது உன்பொற் திருவூதுத் தாமரை: சிந்தையுள்ளே
மன்னியது உன்திரு மந்திரம்: சிந்துரை வண்ணப்பெண்ணே
முன்னிய நின்அடி யாருடன் கூடி முறைமுறையே
பன்னியது என்றும் உன்தன் பராடுகம பத்துதியே!

06

ததியறு மத்தில் கூழலும் என்னாவி தளர்விலதோர்
கதியறு வண்ணம் கருது கண்டாய் கமலாஸயனும்
மதியறு வேணி மகிழ்ந்தும் மாவும் வணங்கியென்றும்
துதியறு சேவாயாய் சிந்துரானன கூந்துரியே!

07

கூந்துரி எந்தை துணைவி என்பாசத் தொடரையெல்லாம்
வந்துரி சிந்துர வண்ணத்தினாள் மகிடன் தலைமேல்
அந்துரி நீலி அழியாத கண்னிகை ஆரணத்தோன்
கூந்துரி கைத்தலத்தாள் மலர்தாள்ளன் கருத்தனவே

08

கருத்தன எந்தைதன் கண்ணைக் கனகவெற்றிற்
யெருத்தன யால்அழும் மிள்ளைக்கு நல்கின யேர் அருள்கூர்
திருத்தன யாரமும் ஆரமும் சொங்கைச் சிலையும் அம்பும்
முருத்தன மூரலும் நீயும் அம்மே! வந்துளன் முன்றிற்கவே

09

நின்றும் கீருந்தும் கிடந்தும் நடந்தும் நினைப்பதுன்னை
என்றும் வணங்குவது உன்மஸர்த்தாள் ஏழுதா மறையின்
ஒன்றும் அரும்பொருளே! அருளே! உமையே! கீமயத்து
அன்றும் பிறந்தவளே அழியா முத்திஅனந்தமே.

10

ஆனந்தமாய் என்அறிவாய் நிறைந்த அமுதமாய்
வானந்தமான வடிவுடையாள் மறை நான்கினுக்கும்
தானந்தமான சரணார விந்தம் தவளாநிறக்
கானந்தம் ஆடரங்காம் எம்பிரான் முழுக்கண்ணியதே

11

கண்ணியது உன்புகழ் கற்பது உன்நாமம் கசிந்துயத்தி
பண்ணியது உன்னிரு பாதாம்புத்தில் பகல்லரவா
நண்ணியது உன்னை நயந்தோர் அவையத்து நான்முன் செய்த
புண்ணியம் ஏது? என் அம்மே! புவிரதையும் புத்தவளே!

12

புத்தவளே! புவனம் பதினாள்கையும் புத்தவன்னைம்
காத்தவளே! பின்கரந்தவளே! கறைக்கண்டனுக்கு
முந்தவளே! என்றும்மஹா முகுந்தற்கு கிளையவளே!
மாத்தவளே! உன்னையன்றி மற்றால் தெய்வம் வந்தியியதே

13

வந்தியவர் உன்னை வானவர் தானவர் ஆனவர்கள்
சிந்தியவர் நற்றிசை முகர் நாரணர்; சிந்தையுள்ளே
யந்தியவர் அழியாப் பரமானந்தர் பாரில் உன்னைச்
சந்தியவர்க் கெளிதாம் எம்பிராட்டி நின் தண்ணளியே!

14

தண்ணளிக் கெள்று முன்னே பலகோடி தவங்கள் செய்வார்
மண்ணளிக்கும் செல்வமோ யறுவார்? மதிவானவர்தம்
விண்ணளிக்கும் செல்வமும் அழியா முத்தி வீடுமன்றோ
பண்ணளிக்கும் சொல்யாரி மன்யாமளைப் பைங்கிளியே!

15

கிளியே! கிளைஞர் மனத்தே கிடந்து கிளர்ந்து ஒளிரும்
ஒளியே! ஒளிரும் ஒளிக்கு கூடமே! எண்ணில் ஒன்றுமில்லா
வெளியே! வெளிமுதல் புதுங்களாகி விரிந்த அம்மே
அளியேன் அறிவளவிற்கு அளவானது அதிசயமே.

16

அதிசயான வழவுடையாள்! அரவிந்தம் எல்லாம்
துதிசப் பணன் கூந்தரவஸ்வி துணையிரதி
பதிசயானது அயசயாக முன்பார்த் தவர்தம்
மதிசபு மாகவன்றோ வாமபாகத்தை வங்வியதே

17

வங்விய யாகத்து கிறைவரும் நீயும் மகிழ்ந்திருக்கும்
செவ்வியும் உங்கள் திருமணக் கோலரும் சிந்தையுள்ளே
அவ்வியம் தீர்த்து என்னை ஆண்ட வாற்பாதமும் அகிவந்து
வெவ்விய காலன் என்மேல் வரும்போது வெளிநிற்கவே

18

வெளிநிற்ற நின்திரு மேனியைய் யார்த்தென் விழியும் நெஞ்சும்
களிநின்ற வெள்ளம் கரைகண்டதில்லை; கருத்தி னுள்ளே
தெளிநிற்ற ஞானம் திகழ்கின்ற தென்ன திருவுளமோ?
ஒளிநிற்ற கோணங்கள் ஒன்பதும் மேவி உறைவானே!

19

உறைகின்ற நின் திருக்கோயில் நின்கேள்வர் ஒருபக்கமோ
அறைகின்ற நான்மறையின் அடியோ முடியோ? அழுதம்
நிறைகின்ற வென்திங்களோ? கஞ்சமோ? என்றன் நெஞ்சகமோ?
மறைகின்ற வாரிதியோ? புரணாசல மங்கலையே

20

மங்கலை செங்கலைச் சூலையாள் வருணச்
சங்குஅலைச் செங்கைச் சகலகலாமயில் தாவுகங்கை
யாங்கு அலை தங்கும் புரிசடையோன் படைஆஞ்சையாள்
மிங்கலை நீலி செய்யாள் வெளியாய் பசும்பயன் கொடியே

21

கொடியே கிளவங்கிக் கொம்பே எனக்கு வம்பே பழுத்த
யாடியே மறையின் பரிமள மேயனிமால் கிமய்
மிடியே பிரமன் முதலாய தேவரைப் பற்ற அம்மே
அடியேன் கூந்திங்கு கினிப் பிறவாமல் வந்தாண்டு கொள்ளோ!

22

கொள்ளேன் மனத்தில் நின்கோலமல்லாது அன்பார் கட்டந்தன்னை
விள்ளேன்; பிரசமயம் விரும்பேன் வியன் மூவகுக்கு
உள்ளே அனைத்தினுக்கும் புறம்பே உள்ளத்தே விளைந்த
கள்ளே! களிக்கும் களியே! அளியவென் கண்மணியே. 23

மணியே மணியின் ஒளியே ஒளிரும் மணியினைந்த
அணையே அணியும் அணிக்கழகே அனுகாத வர்க்கும்
மினியே மினிக்கு மருங்தே அமர் யெங்விருங்தே
பணியேன் ஒருவரை நின்புத்தும் பாதும் பணிந்துவின்னே 24

பின்னே திரிந்துன் அழியாரெப் பேணிப் பிறப்பறுக்க
முன்னே தவங்கள் ரூயன்று கொண்டேன் முதல் மூவருக்கும்
அன்னே! உலகுக்கு அயிராமி என்றும் அருமருங்தே
என்னேகிணி உன்னையான் மறவாமல்நின் ஹேத்துவனே! 25

ஏத்தும் அழியவர் ஈரோழ் உலகினையும் படைத்தும்
காத்தும் அழித்தும் திரியவராம் கமழ் புங்கடம்பு
சாத்தும் கழல் அணாங்கே மணம்நாறும் நின்தாள் கிணைக்கு என்
நாத்தங்கு புன்மொழி ஏறியவாறு நகையுடைத்தே 26

உடைத்தனை ஏஞ்சர்யிறவியை! உள்ளம் உருகும் அன்பு
படைத்தனை! பத்மபத்யகம் கூடும்பணி எனக்கே
அடைத்தனை வநஞ்சத்து) அழுக்கைல் ஸாம்நின் அநுப்பனலால்
துடைத்தனை சுந்தரி நின்னருள் ஏதென்று சொல்லுதே. 27

சொல்லும் யாருஞும் எடைநமாடும் துணைவருடன்
புல்லும் யாமிளப் புங்கொடுயே நின்புதுயல்த் தாள்
அல்லும் பகலும் தொழும் அவர்க்கே அழியா அரகும்
செல்லும் தவநறியும் சிவலோகமும் சித்திக்குமே 28

சித்தியும் சித்திதரும் தெய்மாகித் திகழும் பரா
சத்தியும் சத்தி தழழக்கும் சிவரும் தவம்ருயல்வார்
முத்தியும் முத்திக்கு வித்தும் வித்தாகி முளைத்தெழுந்த
புத்தியும் புத்தியின் உள்ளே பூரக்கும் பூரத்தையன்றே

29

அன்றே தடுக்கதென்னை ஆண்டு கொண்டாய் கொண்டதல்ல வென்கை
நன்றே உனக்கு இனிநான் என்செயிலும் நடுக்காலுள்
சௌன்றே விழினும் கரையேற்றுகை நின்திருவளமே
ஒன்றே! பலவருவே! அருவே! என் உழையவளே

30

உழையும் உழையாரு யாகரும் ஏகஉருவில் வந்திங்கு
எழையும் தமக்கு அன்வசய்ய வைத்தார்; இனி என்னுதற்குச்
சமையங்களும் இல்லை; ஈன்றெடுப்பான் ஒரு தாயுமில்லை
அழையும் அழையறு தோழியர் மேல்வைத்த ஆசையுமே.

31

ஆசைக் கடலில் அகம்பட்டு அரூளற்ற அந்தகன்கைப்
யாசத்தில் அல்லற்ற கிருந்தேனை நின்யாத மென்றும்
வாசக் கமலம் தலைமேல் வலியவைத் தாண்டுகொண்ட
நேசத்தை என்சால்லுவேன்? ஈசர் யாகத்து நேரிழையே!

32

இழைக்கும் வினைவழியே அடுங்காலன் ஏனைநடுங்க
அழைக்கும் வாழுதுவந்து அஞ்சல் என்யாய்; அத்தர் சித்தமைல்லாம்
குழைக்கும் களபக் குவிமுலை யாமளைக் கோமளமே
உழைக்கும் வாழுது உன்னையே அன்னையே என்பன் ஓடுவந்தே

வந்தே சரணம்புகும் அடியாருக்கு வானுலகம்
தந்தே பாவிவாடுதான்போய் கீருக்கும் சதுர்முகமும்
யைந்தேன் அலங்கற் பருமணி ஆகழும் யாகழும் யாற்
செந்தேன் மலரும் அலர்கதிர் ஞாயிறும் திங்களுமே

34

திங்கட் பகவின் மணம்நாறும் சீறும் சென்னிவைக்க
எங்கட்டு ஒருதவம் எய்தியவா! என்னிறந்த விண்ணோர்
தங்கட்கும் நீந்தத் தவம் எய்துமோ! தரங்கக்கடலுள்
வௌங்கட் பணி அணைமேல் துயில்கூரும் விழுப்பாருவே

35

யாருவே! யாருள் முடிக்கும் போகமே! அரும்போகம் செய்யும்
மருவே! மருவில்வருந் தெருவே! என்மனத்து வஞ்சத்து
கூருள் ஏதுமின்றி ஒவிவெளியாகி கூக்கும் உன்றன்
அருள் ஏது அறிகின்றிலேன்! அம்புயாதனத்து அம்பிகையே!

36

கைக்கே அணிவரு கன்னலும் புவும் கமலம் அன்ன
வெய்க்கே அணிவரு வெண்முத்து மாலை விடஅரவின்
பைக்கே அணிவது பன்மணிக் கோவையும் யட்டும் எட்டுத்
திக்கே அணியும் திருவுடையான் இடம்சேர் பவளே!

37

பவளக் கொழியில் மழுத்த செல்லாயும் பனிமுறுவல்
தவளத் திருநகையும் துணையா எங்கள் சங்கரனைத்
தவளப் யாருது தூஷியடை சாய்க்கும் துணை முதையாள்
அவளைப் பணியின் கண்ளர்! அமராவதி ஆஞ்சைக்கே

38

ஆஞ்சைக்க(கு) உன்றன் அடுத்தாமரைகள் உண்(கு) அந்தகன்பால்
மீஞ்சைக்க(கு) உன்றன் விழியின் கடையுண்டு மேல்வெற்றின்
மூஞ்சைக்க(கு) என்குறை நின்குறை யேஅன்று; முப்பாங்கள்
மாஞ்சைக்க(கு) அம்பு தூடுத்தவில் வான் பங்கில் வானுதலே

39

வாள்நுதற் கண்ணியை விண்ணோர் யாவரும் வந்திறைஞ்சிப்
பேணுதற்கு எண்ணியை எம்பயை மாப்பூயைப் பேதை வநஞ்சிற்
காணுதற்கு அண்ணியை அல்லதூத கண்ணியைக் காணுமான்பு
புணுதற்கு எண்ணியை எண்ணம் அன்றோ முன்சைப் புண்ணியை 40

புண்ணியன் செய்தள மேமன மேடுதும் புங்குவளைக்
கண்ணியுஞ் செய்ய கணவருங் கூழுநம் காரணத்தால்
நண்ணினுங் கேவந்து தம்அடி யார்கள் நடுவிருக்கப்
பண்ணிநம் சென்னியின் மேல்பத்ம பாதும் பதித்திடவே. 41

போங்காண்டு விம்மி இணைகாண் டிறுக இளகிழுத்து
வாங்காண்ட கொங்கை மலைகாண்டி றைவர் வலியவெநஞ்சை
நடங்காண்ட கொள்ளைநலங் கொண்ட நாயகி நல்லரவின்
யாங்காண்ட அல்குல் பணிமாறி வேதுப் பாபிழரையே 42

யாபிழரச் சீறுட பாசாங்குசை பஞ்சாயனி இன்சால்
திரிபுர சுந்தரி சிந்துர மேனியள் தீமை நெஞ்சிற்
யாபிழர வஞ்சரை அஞ்சக் குணியொருப்புச் சிலைக்கை
எபிழரை மேனி ஒறைவர் செம்பாகத்து இருந்தவளே! 43

தவளே ஒவள் எங்கள் சங்கரனார் மனை மங்கலமாம்
அவளே அவர்தமக் கன்னையும் ஆயினள் ஆகையினால்
ஒவளே கடவுளர் யாவர்கும் மேலை ஒறைவியுமாம்
துவளேன் இனியொரு வத்யவழுண்டாக வெய்து தொண்டுசெய்தே 44

தொண்டு செய்யாது நின்பாதும் தொழாது துணிந்திச்சையே
பண்டு செய்தார் உள்ளரோ? கில்லரோ? அப்பாரிசு அடியேன்
கண்டு செய்தால் அதுகைதவமோ? அன்றிச் செய்தவமோ?
மின்டு செய்தாலும் பாறுக்கை நன்றே மின்வழுக்கை யன்றே 45

வெறுக்கும் தகமைகள் செய்யினும் தம்அடியாரை மிக்கோர்
யாறுக்கும் தகைமை புதிய தன்றே புதுநஞ்சை புண்டு
கறுக்கும் திருமிடற்றான் இடப்பாகம் கலந்த வண்ணே
மறுக்கும் தகமைகள் செய்யினும் யானுன்னை வாழ்த்துவனே 46

வாழும் யடியான்று கண்டுகொண்டேன் மனத்தே யொருவர்
வீழும் யடியன்று விள்ளும் யடியன்று வேலைநிலம்
ஏழும் பருவரை எட்டும் எட்டாமல் கிரவுகல்
கழும் சுடர்க்கு நடுவே கிடந்து சுடர்களின்றதே

47

சுடரும் கலைமதி துன்றும் சடைமுடிக் குன்றில் ஒன்றிப்
யாரும் பாரிமளப் பச்சைக் கொடியைய் பதித்து வெங்கில்
டெரும் தவிப்த்திமைப் போதிகுப்பார் யின்னும் மைய்துவரோ?
குடரும் கொழுவும் குருதியும் தோயும் குறம்பையிலை

48

குரம்பை அடுத்துக் குழிப்க ஆவிவொங் கூற்றுக்கிட்ட
வரம்பை அடுத்து மறுகும் அப்போது வளவுக்கை அமைத்து
அரம்பை அடுத்து அரிவையார் கூழுவந்து அஞ்சலென்பாய்
நரம்பை அடுத்து கிசைவாடு வாய்நின்ற நாயகியே!

49

நாயகி நாள்முகி நாராயணி கைநளின பஞ்ச
சாயகி சாம்பவி சங்கரி சாமலை சாதிநங்கு
வாயகி மாலினி வாராகி கூலினி மாதங்கியென்று
அடியகி யாதி உடையாள் சுரணம் அரண்நமக்கே

50

அரணம் யொருவர் என்று அருவொன்றிலைத் தூக்கன்
முரண் அன்றழிய முனிந்த யம்மானும் முகுந்தனுமே
சுரணம் சுரணம் எனதுனிற நாயகி தன்னாயார்
மரணம் மிறவி இரண்டும் எய்தார் இந்த வையகத்தே

51

வையம் தூரகம் மதகரி மாமகுபம் சிவிகை
பய்யும் கனகம் யெருவிலை ஆரம் பிறைமுடித்த
ஜயன் திருமனையாள் அழத் தாமரைக் கன்புமன்பு
செய்யும் தவம் உடையார்க் குளவாகிய சின்னங்களே

52

சின்னஞ்சிறிய மருங்கினில் காத்திய செய்ய்யடும்
யென்னம் யொரிய முலையும் முத்தாரமும் மிச்சிமொய்த்த
கன்னாங் கரிய குழலும் கண்ணுறும் கருத்தில் வைத்துத்
தன்னந் தனியிப் பார்க்கிது யோவும் தவயில்லையே 53

இல்லாமை சொல்லி ஒருவர்தம் பாற்சன்று ஒழிவூட்டு
நில்லாமை நெஞ்சில் நினைகுவிரேல் நித்தம் நீடுதவம்
கல்லாமை கற்ற கயவர் தம்பால் ஒரு காலத்திலும்
சொல்லாமை வைத்த திரிபுரை பாதங்கள் சேர்மின்களே 54

மின் ஆயிரம் ஒருமைய் வடிவாகி விளாங்குகின்றது
அன்னார் அகமகிழ் ஆனந்த வல்லி அருமறைக்கு
முன்னாய் நடுவெங்குமாய் முடிவாய முதல்லி தன்னை
உன்னாது ஓழியினும் உன்னினும் வேண்டுவது ஒன்றில்லையே 55

ஒன்றாய் அரும்ரி பலவாய் விரிந்து இவ்வுல கெங்குமாய்
நின்றாள்; அனைத்தையும் நீங்கிநிற்பாள் என்றன் வெஞ்சினுள்ளே
யான்றாது நின்று புரிகின்றவா? இப்பாருள் அறிவார்
அன்று ஆலிலையில் துயின்ற யெம்மானும் என்ஜயனுமே 56

ஜயன் அளந்தயட யிருநாழி கொண்டு அண்டம் எல்லாம்
உய்ய அறம்செய்யும் உன்னையும் போற்றி ஒருவர் தம்பால்
செய்ய பசுந்தமிழ்ப் பாமாலையுங் கொண்டு சென்று யொய்யும்
மெய்யும் இயம்ப வைத்தாய்! தூவோ உன்றன் மெய்யருளே 57

அருணாம் புயத்தும் என் சித்தாம் புயத்தும் அமர்ந்திருக்கும்
தகுணாம் புயமுலைத் தையல் நல்லாள் தனைசேர் நயனக்
கருணாம் புயமும் வதனாம் புயமும் கராம்புயமும்
சரணம் புயமும் அல்லாற் கண்டிலேன் ஒரு தஞ்சமுமே 58

தஞ்சம் மிறிதில்லை ஈதல்லது என்றுன் தவவெநறிக்கே
வநஞ்சம் பயில நினைக்கின்றிலேன் ஒற்றைநீர் சிலையும்
அஞ்ச அம்பு கீக்கு அலராக நின்றாய்; அறியார் எனினும்
யஞ்ச அஞ்ச மூல்லடியார் அடியார் யற்ற யாலைரையே

59

யாலினும் சொல் கினியாய்! பனிமாமலர்ப் யாதம் வைக்க
மாலினும் தேவர் வணங்க நின்றோன் கொன்றை வார்ச்சடையின்
மேலினும் கீழ்நின்று வேதங்கள் பாடும் மெய்ப்பிடம் ஒரு
நாலினும் சாலநன்றோ? அடியேன் முடைநாய்த் தலையே

60

நாயேனையும் கிங்கு ஒருவாராக நடிந்து வந்து
நீயே நினைவின்றி ஆண்டு கொண்டாய்; நின்னை உள்ள வன்னைம்
பேயேன் அறியும் அறிவுதந்தாய்; என்னபோது யற்றேன்!
தாயே மலைகளே! செங்கண்மால் திருத்தங்கச்சியே

61

துங்கச் சிலைகொண்டு தானவர் முப்புரம் சாய்த்து மத
வொங்கன் கரியுரி போர்த்த செஞ்சேவகன் மெய்அமையக்
கொங்கைக் குரும்பைக் குறியிட்ட நாயகி கோகநகச்
செங்கைக் கரும்பும் மறைந்து ஏப்போதும் என் சிந்தையதே

62

தேறும்பாடு சிலைதுவும் காட்டி முன்செல் கதிக்குக்
கூறும்யொருள் குன்றில் கொட்டுந்தறி குறிக்கும் சமயம்
அறும் தலைவி கிவளாய் குருப்பது அறிந்திருந்தும்
வேறும் சமயம் உண்டென்று கொண்டாடிய வீணருக்கே

63

வீணையிகவர் வதய்வங்கள் பால்சென்று மிக்க அன்பு
புணேன் உனக்கு அன்பு புண்டு கொண்டேன்; நின்புகழுக்சி யன்றிப்
பேயேன் ஒரு யாழுதும் திருமேனிப் பிரகாசமின்றிக்
காணேன் கிருநிலமும் திசைநான்கும் ககனமுமே

64

கனமும் வானும் புவனமும் காணவில் காமன் அங்கத்
தகனம் முன்செய்த தவப் பயருமாற்குத் தடக்கை யும்செம்
முகனும் முந்நான்கு குருமூன்று எனத்தோன்றிய முதறிலின்
மகனும் உண்டாய தன்றோ வல்லிநி செய்த வல்லபமே

65

வல்லயம் ஒன்றறியேன் சிறியேன்; நின் மறரடிச்செம்
பல்லவம் அல்லது பற்றொன் றிலேன்; பகும்யாற் பாருப்பு
வில்லை தம்முடன் வீற்றிருப்பாய்! வினையேன் தொடுக்க
சொல்அவம் அடினும் நின்திரு நாமங்கள் தோத்திரமே

66

தோத்திரம் செய்து தொழுது மின்யோலும் நின்தோற்றும் ஒரு
மாத்திரைர் போது மகத்தில்லை யாதவர் வண்மை குலம்
கோத்திரம் கல்வி குணம்குன்றி நானும் குழல்கள்தொறும்
யாத்திரம் கொண்டு பலிக்கு உழலாறிற்பர் யார்ஸங்குமே

67

பாரும் புனவும் கனவும் வொங்காலும் டார்விகம்பும்
ஊரும் முருகு சுவைஞனி ஊறுஒலி ஒன்றுபடச்
சேரும் தலைவி சிவகாம சுந்தரி சீராக்கே
சாரும் தவமுடையார்படையாத தனம்கில்லையே

68

தனம்தரும்; கல்வி தரும்; ஒருநாளும் தளர்வு அறியா
மனம்தரும்; தெய்வ வழவுந்தரும்; நெஞ்சில் வஞ்சமில்லை
இனந்தரும்; நல்லன எல்லாந் தரும்; அன்யா என்பவர்க்கே
கனந்தரும் பூங்குழலாள் அயிராயி கடைக்கன்களே

69

கண் களிக்கும்படி கண்டு கொண்டேன்; கடம்பாடவியில்
பண்களிக்கும் குரல் வீணையும் கையும் பயோதரமும்
மன் களிக்கும் பச்சை வன்னமும் அடுகி மதுங்கள் குலப்
யென்களில் தோன்றிய எம்பயநு மாட்டு தன்பேரழகே

70

அழகுக்கு ஒருவரும் ஒவ்வாத தவல்லி அருமறைகள்
பழகிச் சிவந்த பதாம் புத்தாள் பனி மாமதியின்
குழவித் திருமுடிக் கோமள யாமளைக் கொம்பு இருக்க
இழவுற்று நின்ற நெஞ்சே! இராம்கேஸ் உனக்கன் குறையே

71

என்குறை தீரநின்று ஏத்துகின்றேன்; இனியான் மிறக்கின்
நின்குறையே அன்றியார் குறைகாண்; குருநீர் விசும்பின்
மின்குறை காட்டி மெலிகின்ற நேரிடை மெல்லியலாய்!
தன்குறை தீர எம்கோன் சடைமேல் வெந்த தாமறையே

72

தாமம் கடம்பு படைபஞ்ச யானம் தநுக்கரும்பு
யாமம் வயிரவர் ஏத்தும் யாழுது எமக்கு என்றுவைத்த
சேமம் திருவடி செய்கைகள் நான்கு ஓவிசெம்மை அம்மை
நாமம் திரிபுடை ஒன்றோடு இரண்டு நயனங்களே

73

நயனங்கள் மூன்றுடை நாகனும் வேதமும் நாரணனும்
அயனும் ப்ரவும் அயிராமவல்லி அடியினைப்
யயன்வன்று கொண்டவர் யாவையர் ஆவும் பாடவர் யான்
சயனம் யாருந்தும் தபனியக் காவினில் தங்குவரே

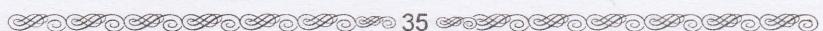
74

தங்குவர் கற்பகத் தாருவின் நீழவில்; தாயர் இன்றி
மங்குவர் மண்ணில் வழவார் மிறவியை; மால்வறையும்
யாங்குவர் ஆழியும் ஈரேற் புவனமும் புத்தாந்திக்
கொங்கு இவர்பும் குழலாள் திருமேனி குறித்தவரே

75

குறித்தேன் மனத்தில்நின் கோல மெல்லாம்; நின்குறிப் பறிந்து
மறித்தேன் மறவி வருகின்ற நேர்வழி வண்டு கிண்டி
வெறித்தேன் அவிழ்கொன்றை வேணிப்பிரான் ஒருக்கற்றை மய்யில்
பறித்தே குழுபுகு தும்பஞ்ச யான பயிரவியே

76

பயிரவி பஞ்சமி யாசாங்குசை பஞ்சபாணி வஞ்சர்
உயிரவி உண்ணும் உயர்சன்றி காளி ஒளிஞங்கலா
வயிரவி மண்டலி மாலினி குளி வரா என்றே
செயிரவி நான்மறைசேர் திருநாமங்கள் செய்வுரே

77

செய்யும் களக கலசமும் போலும் திருமுடலைமேல்
அய்யும் களப அயிராம வல்லி அணிதிரவாக்
கொய்யும் வயிரக் குழையும் விழியின் கொழுக்கடையும்
துய்யும் நிலவும் ஏழுதிவைத்தேன் என்துணை விழிக்கே

78

விழிக்கே அருளுண்டு அயிராம வல்லிக்கு; வேதஞ் சொன்ன
வழிக்கே வழியட நெஞ்கள்ளு எமக்கு; அவ்வழி கிடக்கப்
யழிக்கே சுழன்று வெம்பாவங்களே செய்து யாழ்நாரகக்
கழிக்கே அழுந்தும் கயவர் தம்மோடு என்ன கூட்டு இனியோ?

79

கூட்டியவா; என்னைத்தன் அடியாளில் கொடியவினை
ஒட்டியவா; என்கண் ஒடியவா தன்னை உள்ள வண்ணம்
காட்டியவா; கண்டகண்ணும் மனமுங் களிக்கிள்ளவா;
ஆட்டியவா நடம் ஆடகத்தமாறை ஆரணங்கே!

80

அணங்கே அணங்குகள் நின்யா வாரங்கள் ஆகையினால்
வணங்கேன் ஒருவரை; வாழ்த்துகிலேன் நெஞ்சில் வஞ்சகரோடு
இணங்கேன்; எனது உனகைன்றிருப் பார்சிலர் யாவரூடும்
பிணங்கேன்! அறிவொன்றிலேன்; எங்கண் நீ வைத்த பேரளியே

81

அளியார் கமலத்தில் ஆரணங்கே! அகில அண்டமும்நின்
ஒளியாக நின்றாளிர் திருமேனியை உள்ளுந்தொறும்
களியாகி அந்தக் கரணங்கள் விம்மிக் கரைப்புரண்டு
வளியாய் விழின்னங்களே மற்பேன் நின்விர கிணையே!

82

விரவும் புதுமலர் கீட்டு நின்யாத விரைக்கமலம்
இறவும் பகவும் கிறைஞ்சு வல்லார் கிமையீர் எவரும்
பரவும் பதமும் அயிராவதமும் பக்ரதியும்
உரவும் குவிசுமும் கற்பகக் காவும் உடையவரே

83

உடையாளை ஒல்குசெம் ட்டுடையாளை ஓஸிர்மதிசெஞ்
சடையாளை வஞ்சகர் வநஞ்சு அடையாளாதைத் தயங்கும் நுண்ணூல்
கிடையாளை எங்கள் யெம்மான் கிடையாளை இங்கு என்னைகினிய்
படையாளை உங்களையும் படையா வண்ணம் பார்திருமே

84

யார்க்கும் திசைதொறும் யாசாங்குசுமும் பனிச்சிறை வண்டு
அழக்கும் புதுமலர் ஜந்தும் கரும்பும் என்அல்ல எல்லாம்
தீர்க்கும் திரிபுடையாள் திருமேனியும் சிற்றிடையும்
வார்க்குங் குமழுதையும் முலைமேல் முத்துமாலையுமே

85

மால்அயன்தேட மறைதேட வானவர் தேட நின்ற
காலையும் கூடகக் கையையும் கொண்டு கஷித்த கப்பு
வேலைவொங் காலன் என்மேல் விடும்போது வெளிநில் கண்டாய்
யாலையும் தேனையும் யாகையும் போவும்பனிமாழியே

86

மொழிக்கும் நினைவுக்கும் எட்டாத நின்திரை மூர்த்திளென்தன்
விழிக்கும் வினைக்கும் வெளிநின்றதால்; விழியால் மதனை
அழிக்கும் தலைவர் அழியா விரதத்தை அண்டவெல்லாம்
யழிக்கும் யழவொரு பாகம்கொண்டு ஆஞும் பிராவரையே

87

புரம்அன்று உனையடைந்தேன் தமியேனும் உன் பக்தருக்குள்
தரம்அன்று வென் என்று தவ்ளத் தகாது; தரியலர்தம்
புரம்அன்று எரியீ யொரும்புவில் வாங்கிய போதிலும் அயன்
சிரம்ஒன்று செற்ற கையான் இப்பாகம் சிறந்தவளே!

88

சிறக்கும் கமலத்திருவே! நின்சேவடி சென்னி வைக்கத்
துறக்கம் தரும்நின் துணைவரும் நீயும் துரியம்அற்ற
உறக்கம் தரவந்து உடம்போடு உயிர்உறவு அற்றுஅறிவு
மறக்கும்யாழுது என்றுன்னே வரல்வேண்டும் ஏருந்தியுமே 89

வருந்தாவகை என்மனத்தா மதரயினில் வந்து புகுந்து
கீருந்தாள் பழைய கிருமிடமாக; இனி எனக்குப்
யாருந்தா தொகுயாருள் கில்லை; விண்மேவும் புலவருக்கு
விருந்தாக வேலை மருந்தானதை நல்கும் மௌலியலே! 90

மௌலிய நுண்ணிடை மின் அணையானை விரிசடையோன்
புல்லிய மென்றுலைப் யான் அனை யானைப் புகழ்ந்துமறை
சொல்லிய வண்ணம் தொழும் அடி யாரைத் தொழுமவர்க்குப்
பல்லியம் ஆர்த்தூரு வெண்பகடு ஊரும் பதம்தருமே 91

பதத்தே உருகிறின் பாதத்தி லேமனம் பற்றி உன்றன்
கிதத்தே ஒழுக அடுமைகொண்டாய்! இனியான் ஒருவர்
மதத்தே மதிமயங்னே அவர்யோன யழியுஞ் செல்லேன்
முதற்கேவர் மூவரும் யாவரும் போற்றும் முகிழ்நகையே! 92

நகையே கீஸ்து கிந்த ஞாலமெல்லாம் யற்ற நாயகிக்கு
முகையே முகிழ்முலை மனே முதுகன் முடிவில் அந்த
வகையே பிறவியும் மம்பே மலைகள் என்பது; நாம்
மிகையே வெள்தன் தகைமையை நாடி விரும்புவதே 93

விரும்பித் தொழும் அடியார் விழிந்திர் மல்கி மெய்யளகம்
அரும்பித் ததும்பிய ஆனந்தம் ஆகி அறிவு இழந்து
சுரும்பில் களித்து மொழி தடுமொழி முன்சான்ன எல்லாம்
தகும்பித்தர் ஆவர்வன்றால் அயிராமி சமயம் நன்றே 94

நன்றே வருகினும் தீதே வினைகினும் நான் அறிவது
ஒன்றேயும் கில்லை உள்கேயூரம்; எனக்கு உள்ளவெல்லாம்
அன்றே உன்றைன்று அளித்துவிட்டேன்; அழியாத குணக்
குன்றே அருட்கடலே மொவான் பெற்ற கோமளமே

95

கோமள வல்லியை அல்லியந் தாமரைக் கோபில் கைகும்
யாமள வல்லியை ஏதும் ஒலைவை ஏழுதுபிய
சாமள மேனிச் சகலகலா மயில் தன்னைத் தம்மால்
அம்அளவும் தொழுவார் ஏழுயாருக்கும் ஆதிபரே

96

அதித்தன் அம்புலி அங்கி குபோரன் அமரர் தம்கோன்
யோதிற் ரிராமன் பூராரி முராரி பாதிய முனி
காதிப் யாரும்படைக் கந்தன் கணபதி காமம் முதல் சாமளிக
சாதித்த புண்ணியிர் எண்ணிலீர் யோற்றுவர் தையலையே!

97

தைவந்து நின்னாடுத் தாமரை கூடிய சங்கரர்க்குக்
கைவந்த தீயும் தலைவந்த ஆறும் கரந்தது எங்கே?
மெய்வந்த நெஞ்சின் அல்லால் ஒருகாலும் விரகர் தங்கள்
யாய்வந்த நெஞ்சிம் புகாறியா மப்புங் குயிலே

98

குயிலாய் கிருக்கும் கடம்ப அடவியிடைக்; கோல இயல்
மயிலாய் கிருக்கும் மையாசலத்திடை; வந்துநித்த
வெயிலாய் கிருக்கும் விசும்பில்; கமலத்தின் மீது அன்னமாம்
கயிலாயருக்கு அன்று மொவான் அளித்த கணங்குழையே!

99

குழையைக் கழுவிய கொன்னையைந்தார் கழழ்க்காங்கை வல்லி
கழையைய் யாருத திருவெந்தேங் தோனும் கரும்பி விள்லும்
விழையைய் யாருதிறல் வேரியம் பானைமும் வெண்ண கையும்
உழையைய் யாருகண்ணும் நெஞ்சில் எப்போதும் உதிக்கின்றனவே

100

அபிராமி அமைப் பதிகம்

கட்டி

தூய தமிழ்ப் பாமாலை கூட்டுவதற்கு மும்மத் நூல்
வாசையாங் கரன்றாள் வழுத்துவோம் - நேயர் நிதம்
என்னும் புகழ்ச்சிக்கலவூர் எங்கள் அபிராமவல்லி
நண்ணும் பொற்பதற்கில் நான்கு

ஞால்

கலையாத கல்வியும் குறையாத வயதும் ஓர்
கடு வாராத நட்பும்
கன்றாத வளமையும் குன்றாத கிளமையும்
கழுமினி கிளாத உடலும்
சலியாத மனமும் அன்பு அகலாத மனைவியும்
தவறாத சுந்தரனமும்
தாழாத கீர்த்தியும் மாறாத வார்த்தையும்
தடைகள் வாராத கொடையும்
தொலையாக நிதியும் கோணாத கோலும் ஒரு
துன்பயில்லாத வாழ்வும்
துய்ய நின் யாத்ததில் அன்பும் உதவிப் யெரிய
தொண்டரோடு கூட்டு கண்டாய்!
அலையாழி அறிதுயிலும் மாயனது தங்கையே!
அதிகடவுரின் வாழ்வே!
அமுதசீர் ஒருபாகம் அகலாத சுக்யாணி!
அருள்வாமி அபிராமியே!

01

காரளக யந்தியும் யந்தியின் அலங்கலும்
குரிய புருஷ் சிலைகளும்
கர்ண குண்டலமும் மதிமுக மண்டலம் நுதற்
கல்தூரிய் யார்ட்டுமிட்டுக்
கூரணிந்திடு விழியும் அமுதவமாழியுஞ் சிறிய
கொவ்வையின் கனி அதரமும்

குழிழனைய நாசியும் முத்தநிகர் தந்தமும்

கோடு சோடான களமும்

வாரணிந்து இறுமாந்த வனமுலையும் மேகலையும்

மணி நுபுரம் பாதமும்

வந்தெனது முன்னின்று மந்தகாசமுமாக

வல்லினையை மாற்றுவாயே

அராமணி வானில் உறை தாரகைகள் போலநிறை

அதிகடவுரின் வாழ்வே

அழத்சர் ஒரு யாகம் அகலாத சுக்யாணி!

அஞ்சவாமி அமிராமியே.

02

மகர வார் குழல்மேல் அடர்ந்து குழிழ் மீதினில்

மறைந்து வாலைத் துறந்து

மைக்கயிலை வேண்டி நின் சொங்கமல விழியருள்

வரம் வற்ற பேர்களன்றோ?

சொக்கமுழுதும் ஒன்றைத் தனிக்குடைகவித்து மேற்

சிங்காதனத்தில் உற்றுச்

சொங்கோவும் மனுநீதி முறைமையும் வற்று மிகு

திகிரி உலகாண்டு விண்பு

புகர்முகத்து ஜராவதுப் பாகராகி நிரை

புத்தேளிர் வந்து போற்றிய

யோக தேவேந்திரன் எனப் புகழ் விண்ணில்

புலோமிசையொடுஞ் சுகிய்யா;

அகரமுதலாகி வளர் ஆனந்த ரூபியே!

அதிகடவுரின் வாழ்வே

அழத்சர் ஒருபாகம் அகலாத சுக்யாணி!

அஞ்சவாமி அமிராமியே.

03

மறிகடல்கள் ஏழையுந் திகிரி இரு நான்கையும்

மாதிறில் கரி எட்டையும்

மாநகம் ஆனைதையும் மாமேரு என்பதையும்

மாகூர்மம் ஆனதையும் ஓர்

யொறியரவு தாக்கி வரு வனமிரேழையும்
 புத்தேளிர் கூட்டத்தையும்
 புமகளையும் திகிரி மாயவனையும் அரையிற்
 புலியாடை உடையானையும்
 முறை முறைகளாயின்ற முதியவர்களாய்ப் பழைய
 முறைகள் ஏதுரியாத நின்னனை
 மூவுலகிலுள்ளவர்கள் வாலையென்று அறியாமல்
 மாழிகின்ற தேது சொல்வாய்
 அறிவுநிறை விழுமியிர் தம் ஆனந்த வாரியே!
 அதி கடவுரின் வாழ்வே!
 அமுதசீர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி
 அருள்வாமி! அயிராமியே!

04

வாடாமல் உயிரெனும் பயிர் தழைத்தோங்கி வர
 அருள் மறை யாழிந்தும் இன்ப
 வாரிதியிலே நின் அன்வனுஞ் சிறகால்
 வருந்தாமலே அணைத்துக்
 கோடாமல் வளர் சிற்றெறும்பு முதல் சூஞ்சரக்
 கூட்டமுதலான சீவ
 கோடுகள் தமக்கும் புசிக்கும் புசியினைக்
 குறையாமலே கொடுத்து
 நீபாழி உலகங்கள் யாவையும் நேயமாய்
 நின்றுதர யந்தி புக்கும்
 நின்மலி! அகிலங்களுக்கு அன்னை என்றோதும்
 நீவியென்று ஒதுவாரோ?
 அடாத நான்மறையின் வேள்வியால் ஓங்குபுகும்
 அதிகடவுரின் வாழ்வே!
 அமுதசீர் ஒரு பாகம் அகலாத சுகபாணி!
 அருள்வாமி! அயிராமியே!

05

பல்குஞ் சரந்தாட்டவெறும்பு கடையான வெரு
 கல்லுயிர்க்குஞ் கல்லியைய்
 பட்டதேரைக்கும் அன்றுறப்விததிடு கருப்
 பையறு சீவனுக்கும்

யாறியரவு தாக்கி வரு பவனமிரேழையும்
 புத்தேளிர் கூட்டத்தையும்
 புமகளையும் திகரி மாயவனையும் அரையிற்
 பலியாடை உடையானையும்
 முறை முறைகளாயின்ற முதியவர்களாய்ய முழுமை
 முறைகள் தெரியாத நின்னை
 மூவுலகிலுள்ளவர்கள் வாலையென்று அறியாமல்
 மொழிகின்ற தேது சொல்வாய்
 அறிவுநிறை விழுமியிர் தம் ஆனந்த வாரியே!
 அது கடவுரின் வாழ்வே!
 அமுதசீர் ஒருபாகம் அகலாத சுக்யாணி
 அருள்வாமி! அமிராமியே!

06

நீடுகைங்களுக்கு ஆதரவாய்ய நின்று
 நித்தமாய் முத்தி வழவாய்
 நியமமுடன் முப்பத்திரண்டறம் வளர்க்கின்ற
 நீ மனைவியாய் இருந்தும்
 வீடு வீடுக்போறும் ஓம் புகுந்து கால்
 வேசற்று கில்சையும் யோய்
 வென் துகில் அரைக் கணிய விதியற்று நிர்வாண
 வேற்றும் கொள்கூட கைக்கோர்
 ஒடிந்தி நாடெங்கும் உள்ளந் தளர்ந்து நின்று
 உன்மத்தனாகி அம்மா!
 உன் கணவன் எங்கெங்கும் ஜயம் புகுந்தேங்கி
 எழல்கின்றது ஏது சொல்வாய்
 ஆடுகொடி மாடமிசை மாதர் விளையாடி வரும்
 அதுகடவுரின் வாழ்வே!
 அமுதசீர் ஒருபாகம் அகலாத சுக்யாணி யே!
 அருள்வாமி அமிராமியே!

07

நோன் தழுத்து உன் சொலுபத்தை அறிகின்ற
நல்லோர் இடத்தினிற் யோய்

நடவேளிவிருந்து வந்தழுமையும் புண்டவர்
நவிற்றும் உபதேசமுட் கொண்டு

எனந்தனைத் தள்ளி எனது நானெனு மானம்
இல்லாமலே துரத்தி

கிந்திரிய வாயில்களை இறுப்ப் புகைத்து வந்தச்
கிருளாற விளக்கேற்றிய

அனந்தமான விழி அன்னமே உன்னை என்
அகத்தாமரைப் போதிலே

வைத்து வேறே கலையற்று மேலுற்ற பர
வசமாகி அழியாத தோர்

அனந்த வாயிதியில் ஆழ்கின்ற தொன்று காண்;
அதிகடவுயின் வாழ்வே!

அழுதசீர் ஒரு யாகம் அகலாத சுகயாணியே!
அருள்வாமி! அபிராமியே!

08

சலதிலைகத்திற் சுராச்சரங்களை என்ற

தாயாகினால் எனக்குத்
தாயல்லவோ? யான் உன் மைந்தனன்றோ? எனது

சஞ்சஸம் தீந்து நின்றன்
முலைசுரந்ததாழுது யாஹுடி என் முகத்தை

உன் முந்தானையால் துடைத்து
மொழிகின்ற மழுலைக்குக்கந்து கொண்டின நிலை

மழுவல் கின்புறு அருகில் யான்
குலவி விளையாடல் கொண்டிருன் மழை பொழிந்து அங்கை

கொட்டி வா வென்று அழைத்துக்
குஞ்சரமுகன் கந்தனுக்கு கிணையன் என்றெனைக்

கூறியால் எனம் உண்போ?
அவைகடவிலே தோன்று மாறாத அழுதமே!

அதிகடவுயின் வாழ்வே!
அழுதசீர் ஒரு யாகம் அகலாத சுகயாணியே!

அருள்வாமி! அபிராமியே!

09

கைப்போது கொண்டு உன்பதப்போது தன்னில்
 கணப்போதும் அரச்சிக்கிலேன்
 கண்போதினாலுன் முகப்போது தன்னையான்
 கண்டு தரிசனை புரிகிலேன்
 முப்போதில் ஒருபோதும் என்மனம் போதிலே
 முனி உன் ஆஸ்யத்தின்
 முன்பு ஒதுவார் தமது யின்போது நினைகிலேன்
 மோசமே போய் உழன்றேன்
 மைப்போதகத்திற்கு நிகழறனம் போது
 ஏருமைக் கடா மீதேறியே
 மா கோர காலன் வரும் போது தமிழேன்
 மனங்கலங்கி தியங்கும்
 அப்போது வந்து உன்அநுப்போது தந்தஞான்
 ஆதிகடவுபின் வாழ்வே!
 அழுதசீர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணியே!
 அநுள்வாமி! அமிராமியே.

10

மிகையும் தூரத்த வௌமினியும் தூரத்த
 வெகுளியானதுந் தூரத்த
 மிழியுந் தூரத்த நறைதிரையும் தூரத்த
 மிகுவேதனைகளும் தூரத்த
 பகையும் தூரத்த வஞ்சலையும் தூரத்த
 பசியென்பதும் தூரத்த
 யாவந் தூரத்த யதிமோகந் தூரத்த
 பல்காரியமும் தூரத்த
 நகையும் தூரத்த ஊழ்வினையும் தூரத்த
 நாஞும் தூரத்த வெகுவாய்
 நாவரண்போடு கால் தளர்ந்திடுமே என்னை
 நமனுந் தூரத்துவானோ?
 அகில உலகங்கட்கும் ஆதார வத்யவமே!
 ஆதிகடவுபின் வாழ்வே!
 அழுதசீர் ஒரு யாகம் அகலாத சுகபாணியே!
 அநுள்வாமி! அமிராமியே!

11

திருவெம்பாவை
திருச்சிற்றம்பலம்

அதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பயங்குஞ் 01

சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாள் தடங்கன்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்

மாதேவன் வார்கழுக்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலியோப்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மி விம்மி மைய்மறந்து

யோதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்முங்கள்
ஏதேனு ஆகாள் கிடந்தாள் என்னே என்னே
ஏதே எந்தோழி யாசேலோர் வரம்பாவாய்

யாசம் பரஞ்சோதிக் கென்யாய் இராய்கல் நாம் 02

பேசும்போ தெப்போதிய் யோதார் அமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்

சீசீ கிவையுஞ் சிலவோ விளையாடு
ஏகுமிடம் ஈதோ விண்ணோர்கள் ஏத்துகற்குக்
கூசு மலர்யாதம் தந்தருள வந்தருஞும்
தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்
சுசனார்க் கன்யார்யாம் ஆரேலோர் வரம்பாவாய்

முத்தன்ன வென்னகையாய் முன்வந்தெரமுந்தென் 03

அத்தன் ஆளுந்தன் அமுதவனன் றள்ளங்கித்
திக்கிக்கப் பேசுவாய் வந்துள் கடை திறவாய்

பத்துடையீர் ஈசன் யடு அடியீர் பாங்குடையீர்
புத்தடியோம் புன்மைதீர்த்தாட்காண்டாற் யால்லாதோ
எத்தோறின் அன்புடமை எல்லோம் அறியோமோ
சித்தம் அழகியர் யாடாரோ நம்சிவனை
இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோ வரம்பாவாய்

ஒள்நித் திலநகையாய் கின்னம் புலர்ந்தின்றோ 04

வன்னைக் கிளிமாழியார் எல்லோரும் வந்தாரே
என்னிக்கொ டெள்வா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்

கன்னைத் துயின்றவேமே காலத்தைப் யோக்காதே
விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பாருளைக்

கன்னுக் கினியானைப் பாடுக் கசிந்துள்ளம்
உள்வநக்கு நின்றுகு யாம்மாப்போம் நீ யேவந்கு)
என்னிக் குறையில் துயிலேலோ வரம்பாவாய்.

மாலறியா நான் முதனும் காணா மகையினை நாம்
 போறைவோம் என்றுள்ள யாக்கங்க னேபோகும்
 யாஹுறு தேன்வாய்ய யாறு கடைதிறவாய்
 ஞாலமே விண்ணே ரிறவே அறிவாரியான்
 கோஸமும் நம்மை ஆட்காண்டருளிக் கோதாட்டுஞ்
 சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனே என்று
 ஒலம் கீழநும் உணராய் உணராய் காண்
 ஏக் குழலி பாரிசேலோ வரம்பாவாய்.

மானேந் வந்னலை நாலைவந் துங்களை
 நானே யெழுப்புவன் என்றலும் நானாமே
 போன திசைகராய் கிண்ணம் புலர்ந்தின்றே
 வானே நிலைனே ரிறவே அறிவாரியான்
 தானேவந் தெம்மத் தலையளித்தாட் கொண்டருஞம்
 வான்வார் கழுப்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
 ஊனே உருகாய் உனக்கே உறுமைக்கும்
 ஏனோர்க்குந் தங்கோனைப் பாடேலோ வரம்பாவாய்

அன்னே கிவையுஞ் சிலவோ பல அமர்
 உன்னற் காரியான் ஒருவன் கிருஞ்சீரான்
 சின்னாங்கள் கேப்பச் சிவனைன்றே வாய்திறவாய்
 தென்னாவன் னாமுன்னம் தீசேர் மெழுகொப்பாய்
 என்னானை என்னரையன் கிண்ணமுதன் றெல்லோமும்
 கொன்னோப்கேள் வெள்வேறாய் கிண்ணந் துயிலுதியோ
 வன்னெஞ்சுப் பேதையாப்போல் வாளா கிடத்தியால்
 என்னே துயிலின் பாரிசேலோ வரம்பாவாய்.

கோழி சிலம்பச் சிலம்பும் குருகைங்கும்
 ஏழில் இயம் இயம்பும்வென் சுங்கைங்கும்
 கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
 கேழில் விழுப்பொருள்கள் யாடினோம் கேட்டிடையோ
 வாழியீ தென்ன உறுக்கோ வாய்திறவாய்
 ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் கிவ்வாறே
 ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
 ஏழையால் காளனையே பாடேலோ வரம்பாவாய்

முன்னெப் பழம்யாகுட்கும் முன்னெப் பழம்யாகுவே

10

பின்னெப் புதுமைக்கும் பேர்த்தும் பற்றியனே
உன்னெப் பிராணாகப் பற்றுஉன் சீரடயோம்

உன்னடியார் தாள்பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே யாங்காவோம்
அன்னவரே எங்கணவராவார் அவர்உக்நு

சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
இன்ன வகையே எமக்கவங்கோன் நல்குதியேல்
என்ன குறைய மிலோமேலோ வரம்பாவாய்

யாதாளம் ஏழினுங்கீழ் சொற்கழிவு யாதமலர்

10

போதார் புனைருடியும் எல்லாப் பாருள் ருடிவே
பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்

வேகமுதல் விண்ணோரும் மண்ணும் துநித்தாவும்
ஒது உலை ஒரு தோழன் தொண்டருளன்

கோதில் குலத்துரன்றன் கோபிந்திணாப் பிள்ளைகாள்
ஏதவன்னார் ஏதவன்யேர் ஆகுற்றார் ஆரயலார்
ஏதவனெப் பாடும் பரிசேலோ வரம்பாவாய்

மொய்யார் தடம் பாய்க்கை புக்கு முகேவரன்னக்

11

கையால் குடைந்து குடைந்துன் கழல்யாடு
ஜயா வழியிழயோம் வாழ்ந்தோம்கான் ஆரழல்போல்

சய்யாவனன் ஸ்ரீராட செல்வா சிறுமருங்குல்
மையார் தடங்கன் மடந்தை மணவாவார

ஜயாந் ஆட்கொண்ட குஞம் விளையாட்டின்
உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உயுந்தாழிந்தோம்
எய்யாமற் காய்யாய் எமையேலோ வரம்பாவாய்

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கடநாம் ஆர்த்தாடும்

12

தீர்த்தன்று றில்லைச் சிற்றம்பக்தே தீயாடும்
கூத்தன்னிவ் வானும் குவையமும் எல்லோழும்

காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடு
வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்க்கலைகள்

ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிகுழல்மேல் வண்பார்ப்பம்
புத்திகழும் யாய்க்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
ஏத்தி கிருஞ்சுதைநீ ராடேலோ வரம்பாவாய்

யைங்குவளைக் கார்மலரால் சொங்கமலைப் பைம்போதால்

13

அங்காங் குருகின்ததால் மின்னும் அறவத்தால்

தங்கள் மனங்கருவ வார்வந்து கார்தவினால்

எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் யோன்றிசைந்த
யாங்கு மடுவில் புக்யாய்ந்து யாய்ந்துமூம்

சங்கம் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்

கொங்கைகள் யாங்கக் குடையும் புனல்யாங்கப்

பங்கயப் பும்புனல் யாய்ந் தாடேனோ வரம்யாவாய்

காதார் குழையாடப் பைம்புன் கலணாடக்

14

கோதை குழலாட வன்றின் குழாமாடச்

சீதப் புனலாடச் சிற்றும் பலம்யாடி

வேதப் பொருள்யாடி அப்யாருளா மாயாடச்

சோதி திறம்யாடச் கூழ்வொன்றைத் தார்யாடி

அடுதி திறம்யாடி அந்தமா மாயாடப்

பேதித்து நம்மை வளர்த்துக்கூத்து பெய்வளவதன்

யாதத் திறம்யாடி ஆடேனோ வரம்யாவாய்.

ஓவராருகால் எம்யாருமான் என்றென்றே நம்யாருமான்

15

சீவராருகால் வாயோவாள் சித்தாங் களிக்கூர

நீவராருகால் ஓவா நெந்தாரை கண்பனியப்

யாவராருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத் தான் பணியாள்

பேரரையற் கிள்கானே பித்தொருவா ராமாறும்

அடுவராருவா வெவன்னைம் அட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
வாருநுவப் புண்முறையீர் வாயார நாம் யாடி

ஏருநுவப் பும்புனல்யாய்ந் தாடேனோ வரம்யாவாய்.

முன்னிக் கடலைச் சூருக்கி ஏழுந்துடையாள்

16

என்னத் திகழ்ந்தும்மை அருநடையா எப்பிடையின்

மின்னிப் யாழிந்தும் பிராட்டி திருவோழிமேல்

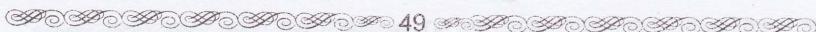
யான்னாஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருஷ்டுநுவப்

என்னச் சிலைகுலவி நந்தும்மை அருநடையாள்

தன்னிற் பிரிவினா எங்கோனன் அன்பர்க்கு

முன்னி அவர்நுமக்கு முன்சுரக்கும் கின்னருளே

என்னப் யாழியாய் மழையேலோ வரம்யாவாய்

செங்க ணவன்யால் திசைமுகன் யால் தேவாக்கள்யால்

17

எங்கும் தொத்தோர் இன்பம்நம் யாவதாக்

கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதூட்டி

ஒங்குநம் ஒல்வங்கள் தோறும் ஏழந்தகுவிச்
செங்கமலைப் பொற்யாதந் தந்தகுஞம் சேவகனை

ாங்கன் அரசை அழயோங்கட் காரமுதை
நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழப்

பங்கயம் பும்புனல்யாய்ந் தாடேலோ வரம்யாவாய்.

அண்ணா மலையான் அடுக்கமலஞ் சென்றிரைஞ்சும்

18

வின்ணோர் முழியின் மனிததூகைவீ றற்றாற் போல்
கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்கறப்பத்

தண்ணார் ஓலிமிழுங்கித் தூரகைகள் தாமகலம்
பெண்ணாகி ஆணாய் அவியாய் மிறங்காளிசேர்

வின்ணோகி மண்ணாகி தீத்தனையும் வேறாகிக்
கண்ணா ரமுதமாய் நின்றான் கழல்பாடுப்

பெண்ணேகிர் பும்புனல்யாய்ந் தாடேலோ வரம்யாவாய்

உங்கையிற் பிள்ளை உங்க்கே அடைக்கலைமன்று)

19

ாங்கப் பழஞ்சூல் புதுக்கும்எம் அச்சத்துல்
எங்கள் பெருமான் உங்க்கைன் றுறைப்போம்கேள்

எங்கொங்கை நின்னன்ப் பல்லார்தோள் சேரற்க
எங்கை உங்க்கல்லை தெய்ணேயியும் செப்பற்க

கங்குல் பகலைங்கன் மற்றான்றும் காணற்க
இங்கிப் பரிசே எமக்கூங்கோன் நல்குதியேல்

எங்கழிலென் ஞாயி வறமக்கேலோ வரம்யாவாய்.

யோற்றி அகுஞகதின் அதியாம் யாதுமலர்

20

யோற்றி அகுஞகதின் அந்தமாஞ் செந்தவிர்கள்

யோற்றில் ஸாட்யிர்க்கும் தோற்றமாம் பொற்றபாதும்

யோற்றில் ஸாட்யிர்க்கும் யோகமாம் புங்கழல்கள்
யோற்றில் ஸாட்யிர்க்கும் ஈறாம் கணையடுகள்

யோற்றிமால் நான் முகனுங் காணாத புண்டிகம்
யோற்றியாம் உய்ய ஆட்கொண்டருஞம் யான்மவர்கள்

யோற்றியாம் மார்கழிந் ராடேலோ வரம்யாவாய்.

கோட்டுச் செய்தனரும் கோயில்தோறும்

கும்பிட்டு வாழ்ந்துமக்கள் கொலம்மாறுக்

கோவினையே கொல்களத்தில் வெட்டிவ்றுத்திக்

கொன்றன்னால் கொஞ்சமயிலும் கொஞ்சமயன்றோ

தூமாகத் தூவராநல் வுணவையுன்று

தமதுழைப்பும் தகுபயனும் தந்துவாறும்

கோமாதா குலத்தினையே கொன்றநின்றும்

கொஞ்சமயினைப் போக்கிடவே திரன்குவாரீ